

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204791

UNIVERSAL
LIBRARY

శ్రీ రస్తు.
 తరిగొండ వెంకటకవికృత
 గా జ యో గ సా ర ము
 ద్విపద కావ్యము.

చెన్నపురి:
 వావిళ్ల. రామస్వామీశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచేఁ
 ప్రకటితము.
 1930.

All Rights Reserved.

Printed at the
"SRI RAMA PRESS,"
Tondiarpet, Madras.—1930.

శ్రీ రస్తు.
రాజయోగసారము.

ప్రథమ ప్రకరణము.

శ్రీగణనాథు నాశ్రితః పరిపాలు
నాగమసంవేద్యు నాథారసదను
సనిశంబుఁ గీర్తించి యతిభక్తిమెఱయ
ననువుగఁ దఱికుండహరిని మహాను
భావుని భవ్యరూపాంచితు నెంచి
పావనమూర్తిని బరమపావనుని
వేదాంతవేద్యుని నిశ్చతోముఖుని
నాదవినోదిని నలినలోచనుని
నాదినారాయణు ననిశంబు మదిని
మోదంబుతో మర్తమును దగుత్రోవ
యందుంచి యచలతత్వార్థంబుసరణిఁ
బొందించి భావించి పుణ్యప్రయుక్త
ఘనత యొసంగు గంగాయమునలకు
ననుపొందుమధ్యయా నాడికాగ్రమునఁ

జెలువారు ఘనమేరుశిఖరంబునందు
 లలిని విజ్ఞప్తికళామాత్రుఁ డగుచుఁ
 బరుఁ డౌచు వెల్లుసు బ్రహ్మణ్యగురుని
 చరణరేణుచయంబు సారెసారెకును
 శిరమున ధరియించి చిరభక్తిఁ బెంచి
 పరమరహస్యంబు భావమం దుంచి
 రహి మీర సోమేశ్వరస్వామిఁ దలఁచి
 మహితము క్తిప్రదమార్గమునొందు
 కొఱకు విద్యారణ్యగురుని భజించి
 వఱల బ్రహ్మాండ్రులఁ బ్రస్తుతిచేసి
 ఘనత మీర స్వయంప్రకాశులఁ దలఁచి
 యనఘాత్తుఁ డగుసచ్చిదానందగురుని
 కారణుం డగుమల్లికార్జునగురుని
 ధీరుఁడౌ నవధూతదేశికోత్తముని
 నచలితపరమహంసాఖ్యసద్గురుని
 నచలభక్తుని బడబాసలగురుని
 నలరు సుజ్ఞానయోగానందగురుని
 నిల ధన్యులై నజితేంద్రియగురునిఁ
 గర మర్థిమై పరకాయప్రవేశ
 గురుని నిత్యానందగురురాజచంద్రుఁ
 డరయ నిరంజనుఁ డనుగురు మదిని
 నిరతంబు వేడుచు నెమ్మిమై మిగులఁ

బోధానందఘనుపదాబ్జంబు
 తభక్తిమై నాత్మ యందుంచి
 యరుగ మది నిట్టిగురుపరంపరను
 మలహృదయనై సన్నుతిచేసి
 స్వయోగీంద్రులు సంతసింపంగ
 ర్వియం దీరాజయోగసారంబు
 అల నే ద్విషదకావ్యముగ రచించి
 యటుకయా హరి కియ్య నెడఁదఁ దలంచి
 యన్నుగ నాచందములు తేటగాఁగ
 యన్నవిం చెద మీకు విశదంబుగాను
 సరయ్య కవులార విద్వాంసులార
 సరయ్య మీరెల్ల విమలాత్మలార
 సరయతిప్రాససంగతుల నేనెఱుఁగఁ
 సర నాక్షేపింపఁ దల్పకుఁ డెలమి
 శ్రీకరుం డగునారసింహునికరుణ
 నీకథాప్రారంభ మెసఁ జేసి తలర
 మహితాత్మలార ధర్మాసక్తులార
 మహిమాఘ్యుఁ డగుకర్దమప్రజాపతికి
 సనుకూలవతి యగునాదేవహూతి
 సునుసత్పతివ్రత కవనీతలాన
 సనురాగయుక్తుఁడౌ సమ్మహాపుష్పఁ
 డెనసి పుత్రికలతా నింపుగఁ గాంచి

తనయులు లేక డెండమునఁ జింతించి
 యనునమందైనఘోరాటవి కరిగి
 పరమాత్ముఁ గూర్చి తపం బాచరించె
 నరుదుగఁ బరమాత్ముఁ డన్తుహాత్తునకుఁ
 బరఁగఁ బ్రత్యక్షమై పల్కె నిష్ఠాఙ్గి
 వరమేమి నీకుఁ గావలె నని యడుగ
 విని కర్దముఁడు చాల వేడ్కఁ బ్రార్థించి
 యనియెఁ గృపాంబుధి యంబుజనయన
 పరమాత్మ నీవు నా పట్టి గావలయు
 వర మిదె చాలు నేవర మొల్ల నింక
 ననవుఁడు పరమాత్ముఁ డావరమిచ్చి
 తనరార నంత నంతర్ధానుఁ డయ్యె
 నావేళ కర్దముఁ డరిగి మోదముగ
 దేవహూతిం గూడఁ దిరముగ నంత
 వెన్నుండు పరికించి వేడ్కతో వచ్చి
 యున్నతుండై దేవహూతిగర్భమున
 గరిమమై జనియించెఁ గపిలుఁ డనంగఁ
 గరమర్థి బెంపొంది ఘనుఁ డయ్యె నంతఁ
 బూని కొన్నాళ్లకుఁ బుణ్యచారిత్రుఁ
 డై నకర్దముఁడు నిజాత్మజుం జూచి
 నావరపుత్త్రక నావంశతిలక
 నీవు నాసుతుఁడవై నిజముగ నన్నుఁ

30

40

జెన్నలరంగఁ బ్రసిద్ధిచేసితివి
 అన్న నాకోరిక లన్నిఁఫలించె
 న్యాయంబుఁ దప్పక యానందముగను
 బోయెద నింకఁ దపోవనంబునకు
 ననుచు సమ్మతిఁ జేసి యాక్షణంబునన
 తరవధూమణికిఁ దాఁ దద్వివరంబు
 నలరారఁ దెల్పిన నాదేవహళాతి
 పాలుపొందఁ బతకదంబులయందు వ్రాలి
 పూని యిట్లనియెఁ దాఁ బుణ్యాత్మ యేను
 మానసంబునుబట్టి మఱియొంటి నుండఁ
 జాల నే నీవెంటఁ జనుదెంతు ననిన
 నాలలితాంగికి నతఁ డిట్టులనియె
 భామ నీ వీరీతిఁ బలుక నేమిటికిఁ
 బ్రేమ నాయందున్నఁ బెక్కుధనంబు
 నీకుమారుఁడు ధర్మనిపుణుండు గావు
 నీకు జీవన్ముక్తి నిజముగ నొసఁగు!
 వనమున కీవు రావలసిన దేల
 వనిత యిచ్చటన నీవ్రతము ఫలించు
 నని యొప్పుఁజెప్పి యాయతివను సుతూని
 నొనరంగ వీడ్కొల్పి యుచితమార్గమున
 వరతపోధనదసద్వనమందుఁ జేరి
 పరమేశు నెద నుంచి ప్రార్థించుచుండె

నెమ్మి నాకపిలుడ నేకవత్సరము
 లిమ్ముగ జనకుని యెస నాజ్ఞనుండి
 పాయనిసంసారపథ మాత్మదలగ
 మాయావిరహితుడై మానియై యంతః
 గాననంబున కేగఁ గా దేవహూతి
 యానందనుంజూచి యనియై నిష్కాడ్కి-
 వరపుత్త్ర) నీతండ్రి వాక్యంబు నేడు
 సరవి మఱచితె నీస్వాంతమునందు
 నానాడు నీతండ్రి యరిగెడువేళ
 నేను శోకింపఁగ నినుజూపి వగపు
 నణచి కానకు నేగె నమృతహామహాడు
 గుణరత్న నిన్నుఁ గన్గొనుచు నేచింత
 నెటుఁగక యుండితి నిన్నాభుదనుక
 మఱి నీ వదియు నొగి మది నెంచకుండ
 జనకాజ్ఞ వదలి విచ్చలవిడిగాను
 నను విడనాడి కానకు నేగఁ దగునె
 తల్లిదండ్రులు పరదైవంబు లంచు
 నెల్లవా రనుచుండ నెటుఁగవె నీవు
 నీమదిలో నుండునీతి భావించి
 యేమున్నమాటాడుమెల్ల నిల్కడగ
 అన విని కపిలాఖ్యుఁ డల్లన నవ్వె
 శనితల్లి నీక్షించి తా నిట్టు లనియె.

— తల్లికి గపిలుండు విరక్తిమార్గము బోధించుట. —

ఏలకో జనని నీ కీపామరంబు
 చాలించు నిది వట్టిజాలిజగాన
 తలిదండ్రు లెవ్వారు తనయు లెవ్వారు
 దెలియ బుద్బుదము లీదేహంబు లెపుడు
 కాయ మస్థిర మని కడఁ గానలేక
 పాయక సంసారబద్ధులై మమత
 వదలక కామ్యార్థవాంఛితు లగుచు
 మదమత్తు లగుచు దుర్మార్గంబునొంది
 మదిలోన నుబ్బి కామక్రోధలోభ
 మదమోహమచ్చరా ల్లాటికిఁ బెంచి
 సంఘద గల్గితే సామర్థ్య మంచు
 సోం పగుతుచ్చమా సుఖమును గోరి
 కామాంధు లై తమగతి గానలేక
 భామలవలలోనఁ బడి లేవలేక
 తఱగనియూషణత్రయవార్ధిలోన
 మఱిమఱి మునుఁగుచు మమత రెట్టింప
 నాలుబిడ్డల కనియర్థంబు గూర్చి
 కాలంబు నూరక గడుపుచు నుండి
 యంతకాలము వచ్చినప్పుడు యముని
 చింతఁజేయుచు హింసచేఁ గంది గుంది
 కూపంబు లోఁబడి కొన్నాళ్లు కఠిన

పాపాత్ము లగుచుం బ్రపంచంబునందుఁ
 బుట్టుచు గిట్టుచుఁ బొరలుచుండెదరు
 ఇట్టిపుట్టులు చావు లెన్నంగ వశమె
 యన దేవసూతి నిజాత్మజుంజూచి
 యనియెఁ గుమార! యీ యవనీతలానఁ
 బట్టుగ నిరతంబు బహురూపపటిమె
 నిట్టిపిండోత్పత్తి యెట్లగు ననిన
 విని కపిలుండు సద్విసయంబు మెఱయ
 జననితో నిట్లనె సంసారపడగ.

❧ పిండోత్పత్తిలక్షణము. ❧

విను మంక దల్లి తద్వృత్తాంత మీవు
 తనరంగ నన్నమదంబును మించి
 సతిపతు లిద్దలు సంతసం బలర
 రతి సల్పఁగా ననురాగంబు మించి
 నెలవుగ శుక్లశోణితములు రెండు
 కలసి యేకంబుగ గర్భమందుండి
 నెఱి నది యైదింట నీటిబుగ్గొను
 పఱిదగ గట్టియాఁ బదిదినంబులకు
 నమరి యదేనింట నండమైయుండు
 స్థిమితమై నెలనింట శిరమేరుపడును
 బరగ నెలల్ రెంటుఁ బదకరంబులును
 సరవిగ నేర్పడు చందము దెలియ

నొనర నెలల్ మూట కుదరంబు గల్గు
 ననబోడి నాల్గింట నడుము పార్శ్వంబు
 లొందును బాదంబు లొందు నాపైని
 బొందుగ నాటింటఁ బుట్టు నేత్రములు
 సరవి నేడవనెల సరగ ఓవుండు
 పరంగఁ బ్రవేశించుఁ బాయక యంద
 మఱియు నష్టమమాఁ మహిత తేజమును
 బటిదగ విజ్ఞానపరధనం బలరి
 లలి ధాత్రిఁ బ్రసవకాలంబునువఱకు
 మలమూత్రములఁ జిక్కి మఱి యాత్మఁ గుంది
 పటకటా ! నాపూర్వకర్మంబువలనఁ
 బటుతరపాఁకూఁపంబునం బడితి
 పూర్వజన్మంబున బుద్ధిలేకుండ
 గర్వించి సత్క్రియల్ గాంచకపోతి
 సద్గురు నాశ్రయించంగఁ బోనైతి
 సద్గతి నేను విచారింపనైతిఁ
 బామరంబునఁ బడి పరభామినులను
 గామించి యవివేకకలితుండనైతి
 బాలబుద్ధులుచేతఁ బాతకం బనక
 చాలఁ బెద్దలను దూషణము చేసితిని
 తనువు లస్థిరములు ద్రవ్య మస్థిరము
 లని యింఁచుకేనియు నాశయనైతిఁ

బెనుప్రేమపెండ్లము బిడ్డలజూచి
 మనమున హర్షించి మత్తుడనైతి
 గాన నీవిధ మగుకష్టకూపాన
 నేను జిక్కితి నింక నెవ్వరు దిక్కు
 ఈమూత్రమలకూప మే నింకఁ గడచి
 భూమిపై వ్రాలిన బుద్ధి తెచ్చుకుని
 పరమదేశికపదాబ్జంబుల వేడి
 పరమైన నిర్వాణపదము నొందెదను
 మఱచియుండను దొంటి మాయలోఁ బడను
 మఱి యిప్పు డీమూత్రమలకూప మేను
 ఎప్పుడు దాఁటద నని యెంచుచుండ
 నప్పుడు తొమ్మిది యగునెలల్ మించ
 ధరణిపైఁ బడఁగ నంతట విశ్ణుమాయ
 తఱచుగఁ గప్పినఁ దల్లడిల్లుచును
 ఆవేశ శిశువయి యన్నియు మఱచి
 కావున యేడ్చి యక్కడకుఁ దఱ మఱచి
 మునుపటిజ్ఞానంబు మోసయై మంచ
 మునఁ బడి తనమలమూత్రాదులందుఁ
 బొరలుచు దుర్బలంబున నుండఁగాను
 గురుతుగ నట గాలి గుంతయుఁ ద్రవ్వ
 కిసరులు కూనలు కిన్నసండులను
 ముసరులు దగ్గులు ముట్టుదోషములు

ననుభవించుచు వృద్ధి యై వయోధర్మ
 మును మించి వచ్చినప్పుడు మత్తుఁ డగుచు
 వసుధఁ బెండిలియాడి వరసుతసుతుల
 నెసఁ గాంచి వారల నెలమిఁ బోషింప
 భూవరులను వేడి పొల్పుగ ధనము
 నేవగనైనఁ దా నెసఁ గూర్చి మించి
 భూరిలోభము దారపుత్రాదుల నొగి
 వారక గాచుచు వసుధఁ గట్టకడ
 కడు వృద్ధదశ రాగఁ గాయంబువడఁక
 దడవుచు మంచానఁ దగఁ జేరియుండి
 చెవుడువట్టి మఱేమి చేయుటలేక
 యెవరువచ్చినఁగాని యెటుఁగకయుండి
 ఆలుబిడ్డలఁ జూచి యకట నే వీండ్రఁ
 బాలించువిధమును బరికింపనైతి
 నని ప్రలాపించుచు సంతకాలమున
 మొనసి వచ్చినయమముఖ్య సేవకులఁ
 గనుఁగొని యఱచుచుఁ గనుల మూయంగ
 వెనువెంట గొంపోయి విభునిడగ్గఱగ
 నిలువఁజేయఁగఁ జూచి నెఱిఁ బాపములను
 దెలియంగ నాశ్రద్ధదేవుండు వడిగ
 నడుగ లెక్కలు చూచి యాచిత్రగుప్తుఁ
 డెలమిఁ జెప్పఁగ వెంట హింసచేయుఁ డన

భటు లట్లనేతు రెప్పటివలెఁ బుడమి
 నటఁ బుట్టవలయుఁ బాయక బంధునిత్రు
 లంత కాలంబున నయ్యయో యంచుఁ
 జింతించుచుందురు పరి డగ్గఱగఁ
 గావున జీవుని కఠినమార్గంబు
 కానంగలేరు టక్కరిమాయవలన
 తనువులఁ దామని దలఁచుచుండుదురు
 తనువులోపల కర్తృత్వ విచారింప
 నెత్తురుప్రేవులు నిండుమాంసంబు
 హత్తినయెముకలు సధికమా చిను
 మొనసినచర్తంబు మూత్రంబు మలము
 నెనసి దేహములోన నెసఁగుచు నుండు
 నటువంటిఘటములం దాకాంక్షఁజేసి
 కుటిలులై తమలోన గుఱిఁ గానలేరు
 అన విని యాయ్మింతి యాత్మజుం జూచి
 యనియె నోతనయ మాయాప్రపంచంబు
 నెవ్వరు గల్పించి రెఱిగింపు మనిన
 నవ్వారిజాక్షికి నతఁ డిట్టులనియె.

120

— విశ్వోత్పత్తిఘట్టము. ౨ —

విలసితమైన యావిశ్వమంతయును
 గలిగినచందము గ్రమముగ వినుము
 నిత్యుండు నచటుండు నిర్వికారుండు

సత్యుండు సగుణుండు సర్వాత్మకుండు
 ననెడు పరబ్రహ్మ యాదికాలమున
 ఘనతరమై నిరాకారమై యుండె
 నతనియందు ననాది యై న్నప్తిమాయ
 యతఁడు గూడి వహించె నయ్యిశుసంజ్ఞ
 నెలమి నచ్చటఁ గల్గె హేమగర్భుండు
 కలకంఠి యా హేమగర్భనియందుఁ
 దలఁగక యట మహాతత్త్వంబు పుట్టి
 నలరంగఁ గలిగె నహంకారమందు
 నది మూఁడుభాగంబు లై వృద్ధిబొందె
 ముదిత సత్త్వరజస్తమోభేదములను
 బొందె సత్త్వమున నింపుగ జ్ఞాన మరయఁ
 బొందుగ రాజసంబున నుద్భవించె
 నలరార కర్తేంద్రియములు తామసము
 వలనఁ దన్మాత్రంబు వరుసఁగఁ గల్గె
 నందు శబ్దంబున నశ్రంబు వొడమె
 నందు సదాశివుఁ డధినాథుఁ డయ్యె
 మఱియును స్పర్శతన్మాత్రంబువలనఁ
 గలువలి గలిగె నక్కడ నీశ్వరుండు
 నలరార నచ్చటి కధికారి యయ్యెఁ
 దలకొని యట రూపతన్మాత్ర వలన
 నొనర హుతాశనుఁ డుద్భవుం డయ్యె

ననిశంబు నిట్టిహృతాశనాకృతికిఁ
 బరగ రుద్రుం డధిపతి యయ్యె నవల
 సరవిని రసమున జల ముద్భవించె
 హరి నాయకుం డయ్యె నష్టరో వినుము
 మఱియును గంధతన్తాత్రంబువలన
 సముదయం బయ్యె విశ్వంభరయందుఁ
 గమలసంభవుఁ డధిక ర్తయై నిల్చెఁ
 బ్రకటితమైన యీశంబభూతమాల
 నొకటొక్కటిని రెండు నొనర భాగించి
 యందందు నొక్కనిజాంశంబు నుంచి
 యందందుఁ దక్కినయట్టియం దొకటి
 కలకంఠి నాల్గేసిగా విభాగించి
 కలయఁ బంచిననవి క్రమముగఁ బుడమిఁ
 బంచీకృతం బయ్యెఁ బరికింపఁ దల్లి
 యంచితంబుగ విను మది యెట్టులనినఁ
 బొందుగ నాకాశమున నర్థమయ్యె
 నందు జ్ఞాతృత్వము నం దొగి నాల్గు
 నగుభాగములఁ బవనాగ్నిజలముల
 నొగిఁ గూడి మానసం బొగి బుద్ధి చిత్త
 మును నహంకారంబు మొనసి వాతూల
 మున నర్థభాగంబు పుణ్యచరిత్ర
 అరయ వ్యాసం బయ్యె నటు నిల్చెనాల్గు

నిరవుగ భూమి వహ్ని జలంబు గగన
ములఁ గూడి యింతకు మూలంబు నగుచు
నల పంచభూతంబు లయ్యె నెంచఁగను 150
తల్లి హుతాశనార్థము చతువయ్యె
నెల్లఁ దక్కిననాల్గు గెంచ భూసీర
మరుదంబరముల మర్తంబుగఁ గూడి
యరయఁ ద్వక్తోత్త్రజిహ్వఘ్రాణములను
గలిగె నీ రర్థభాగము రసంబయ్యె
నలినాక్షి తక్కిననాల్గు భూవహ్ని
మారుతాంబరముల మఱి గూడి వరుస
నారూప మాశబ్ద మాస్పరిశంబు
తనరార నోజ గంధంబయ్యె నట్ల
మొనసి యాభూమ్యార్థమున పాయువయ్యెఁ
తల్లిరో విను మొగిఁ దక్కిననాల్గు
నల్ల ధనంజయ యనిలాంబరముల
సారంబులై కూడి సల్పుక్రియలకు
నారూఢి హేతువు లై నట్టిగుహ్య
హస్తవాక్పాదంబు లనువుగఁ గల్గి
విస్తరిల్లెను బంచవింశతిక్రమము.

— పంచవింశతితత్త్వప్రకరణము. ౨ —

వీనుల కింపుగ విను మొక్కభము
 పూని జెప్పెదఁ బంచభూతంబులకును
 బలము సద్యోజాత వామదేవులును
 బాలఁతి యఘోరతత్పుర్వు లీశానుఁ
 డనెడు పంచబ్రహ్మ లా బ్రహ్మ విష్ణుఁ
 డును రుద్రుఁ డీశ్వరుఁ డొగి సదాశివుఁడు
 పంచకర్త లనంగఁ బ్రఖ్యాతులైరి
 యంచితమౌ మానసాదులు నైదు
 రాణింపఁగాను బరాశక్తి యయ్యెఁ
 బ్రాణాదివాయువు ల్పట్టుగఁ జూడ
 నాదిశక్తి యనంగ నమరె శ్రీత్రైంది
 యాదులు నైదయ్యె నలర విజ్ఞాన
 మరయ నీభూమ్యాదు లైదుతత్త్వములు
 సరవిగ నెంచ నిచ్చాశక్తి యయ్యెఁ
 గ్రమముగ వాగాదికర్త్రేంద్రియములు
 నమరఁ గ్రియాశక్తి యయ్యె నోతల్లి
 అన్నియుఁ గూడి బ్రహ్మాండమై నిలిచె
 నెన్నఁగ శ్రీజగదీశుఁడౌ శ్రీవి
 రాజతుండును శ్రీవిరాట్పుర్వరూప
 మాజగదాకృతి కరయఁ బెంపారె

పాతాళలోకంబు పదమయ్యె నట్లు
 ఖ్యాతిగ సత్యలోకంబు శీర్షంబు
 లోకము లెల్ల నాలోకింప నాదు
 శ్రీ కరతన్వు లై చెలఁగునోతల్లి
 అనువొంద నిట్టిమహావిగ్రహునకుఁ
 గొనకొని యన్నిదిక్కులు శ్రోత్ర మరయ
 నొనరంగ వినుము వాయువు త్వగింద్రియము
 మొనయునేత్రేంద్రియ మొప్పు భానుండు
 పరగ భ్రూయుగ్గంబు బ్రహ్మపదంబు
 చిరతరవరుణుండు జిహ్వేంద్రియంబు
 వెలియ నాశికము నశ్వినీదేవతులును
 వలనొప్ప వహ్నిగ వాగింద్రియంబు
 తెలియ బాహువు లెల్ల దేవతాధిపుడు
 తలఁగకుండును భాగతత్వంబు లరయఁ
 బరగ నుపేంద్రుండు పాదేంద్రియంబు
 పరికింపఁగా బ్రజాపతియు గుహ్యంబు
 వలనొప్ప మృత్యుదేవత యగునంబు
 కలువపువ్వుల చెలికాఁడు మనంబు
 మతి బ్రహ్మదేవుండు మహనీయచిత్త
 మతులితక్షేత్రజ్ఞఁ డనఁబడుచుండు
 ననుసమాహం కారుఁ డగురుద్రమూర్తి

తనర జ్ఞాత్వత్వ మంతరికరణంబు
 సరవిగ జీవునిచంద మీమీందఁ
 బరగఁ జెప్పెద విను బ్రాకటంబుగను
 అలరు ఘటాకాశ మం దౌష్పగాను
 గలిగినజలములోఁ గన్పట్టు నభము
 గతి సాక్షియం దున్న గ్రాలెడుబుద్ధి
 ప్రతిబింబితం బైనబ్రహ్మ మీరీతి
 జీవుడ ననుభ్రాంతిచేఁ జిక్కి మించి
 సావధానక్రియాశక్తినిఁ గూడి
 రూఢియై తనస్వస్వరూపంబు మఱచి
 మూఢుఁడై షడ్వర్గములకు లోబడుచుఁ
 దులవయై మానసాదులచేతఁ జిక్కి
 కలుషాత్ముఁడై తన్ను గానక భ్రమసి
 భిన్నభావములచేఁ బెక్కు దేహములు
 పన్నుగ ధరియించి పరవశత్వమున
 స్త్రీలు పురుషు లటంచుఁ జెడుగుభేదముల
 వాలాయముగఁ జిక్కి వాంఛతోఁ దగిలి
 వారును వీరును వారు మే మనుచు
 భారంబుగను నహంభావ మూహించి
 జీవభ్రమములచేఁ జెడి పలుమాలు
 చావు పుట్టువు గల్గి జడుఁడాయె నిప్పు

డెప్పు డైనను జీవుఁ డిదియెల్ల విడచి
 యొప్పుగ విజ్ఞానయుక్తినిఁ గూడి
 తన్ను దాఁ దెలిసిన ధన్యునిఁ జేరి
 పన్నుగ నతనిచే బ్రహ్మాంబు దెలిసి
 కామాదిశత్రుల ఖండించివైచి
 యామూక సకలేంద్రియాల జయించి
 నిటలభాగంబున నిలచి శోధించి
 ఘటము బయల్జేసి కడఁగాంచె నేని
 యతఁడ పరబ్రహ్మ మతఁడ స్వయంభు
 వతఁడ మహావిష్ణు వతఁడ శివుండు
 అతనికి వేఱలే దనుచు బోధింప
 నతనికి ట్లనివల్కె నాదేవహవాని
 మలన్ముత్రరక్త దుర్దాసంబు చీము
 గలిగిన దుర్గంధకాయంబులందు
 నిరవుగ నాబ్రహ్మ మేరీతి నుండు
 సరవి నాకెఱిగింపు సదయాత్మ యనఁగఁ
 గపిలుఁ డాతల్లిని గరిమనుఁ జూచి
 యపు డిట్లు వచియించె నమ్మరో వినుము
 ఇది సోమనాథ విశ్వేశునిపేర
 పదవాక్య భవ్యసుబ్రహ్మణ్యయోగి
 చరణాంబుజాతపట్పురణాయమాన
 పరిపూర్ణ నిత్యసద్భావనిమగ్న

మానస యగువేంక మాంబికారచిత
 మైనట్టి రాజయోగామృతసార
 మం దెన్నఁగాఁ బ్రథమాఖ్యప్రకరణ
 మొందు శ్రీతఱికుండపురిధాముఁ డైన
 వీరనృసింహుఁడు వెలయఁ గైకొనియె
 ధారుణి నాచంద్రతారార్కముగను.

ప్రథమ ప్రకరణము సంపూర్ణము.

శ్రీ రస్తు.

రాజయోగసారము

ద్వితీయప్రకరణము.

శ్రీక రాసందవశీకరం బైన
ప్రాకటభక్తిమై భావ మంతయును
వినుము నీ వత్సంతవేడ్క నోతల్లి
కనఁగ సుగంధదుర్గంధముల్ రెండు
ననుపమపరమాత్ముఁ డంటి రెంటికిని
దనరారఁగాను మేధ్యామేధ్యములను
బ్రతిఫలింపదె భాను భాసురకిరణ
గతిగ సంవ్యాప్తంబుగాఁ దనరార
నతనికి నేమంటె నర్కునిభాతి
అతులితంబుగ నాత్మ కంట దేమియును
మతిమంతులకు నట్లు మలినంబు లేదు
క్షీతి నీవిధంబును జెలఁగి చూడంగఁ
గటిలత్వరహిత మెక్కువగాఁగ నిట్టి
ఘటములోనివిధంబు గ్రమముగ వినుము
సలలితపంచవింశతితత్వములను

బొలుపొందు స్థూలాఖ్య పుణ్యచరిత్ర
 కాయంబులో సప్తకమలంబు లుండుఁ
 బాయక వానిని బరంగఁ జెప్పెదను
 దొలుత నాధారమ స్థోయజాతంబు
 సలలితమా రహస్యస్థానమందు
 గొనకొని నాల్గురేకులపీతవర్ణ
 మును వశషసలను ముఖ్యాక్షరములు
 ననువుగ భూముద్ర నమరుచు నుండు
 నెనసి యచ్చటను గంగేశ్వరుఁ డుండు
 నలరంగ విను దాని కావలివిధము
 దలకొని యంగుళద్యయముమీఁదటను
 ధీరత మీర స్వాధిష్ఠానజలజ
 మాలురేకులతోడ నమరు శ్వేతముగ
 నది బభమయరలా యనువర్ణములను
 అది పక్షిముద్రయం చనఁ దగి మఱియు
 జలజాతభవుఁడు నిశ్చలత నుండు నొగి
 నలఘుప్రకాశుఁ డై యమ్మరో వినుము
 మొనసి యష్టాంగుళములమీఁదఁ దనరి
 యనువుగ మణిపూరకాఖ్యంబు వెలుగు
 నెఱి తేకులును బది నీలవర్ణంబు
 వఱల డాదిఫకారవర్ణము ల్గల్గి
 యనువర్ణము ల్గల్గి యాపీతముద్ర

యొనరంగ వెన్నుఁ డం దొప్పుచు నుండు
 పదియంగుళములకుఁ బైన నాహతము
 హృదయ ప్రదేశమందిరముగ నుండు
 భామవి ద్వాదశపత్రము ల్లిగి
 హేమవర్ణంబున నింపొందు నందు
 నఖిలవాక్యావళి కాస్పదం బగుచు
 కఖగఘజలు చఛాఖ్యలు జర్మభాణిలును
 ననువొందఁగా టతా యనులింగముద్ర
 దనరారు రుద్రుఁ డాస్థానాధిపతియు
 నావల మఱి ద్వాదశాంగుళములను
 ధావళ్యరుచి విశుద్ధంబు పదాలు
 దళములై, అటలు దానికి వర్ణ
 ములు నగునది మత్స్యముద్ర జీవుండు
 అందుండు మఱి ద్వాదశాంగుళములను
 బొందుగ భూమధ్యమున దళద్వయము
 అందుఁ బావకదీప్తి యలరుచు నుండు
 నందు హంసలు రెండు నమరుచు నుండు
 ధరణిఁ బ్రకాశముద్ర యనంగ నదియ
 పరమాత్ముఁ డచ్చట ప్రభువై వెలుంగు
 నందుకు నవల సహస్రారమందుఁ
 గ్రందుగ నుండు హకారసకార
 బీజద్వయం బాత్మబిందువుఁ గూడి

తేజరిల్లుచు నుండు దేదీప్యముగను
 గగనముద్రయు నదె గగ్గొనఁ దల్లి
 సగుణనిర్గుణరూప సచ్చిదానంద
 గురురాజచంద్రుఁడు కొల్వారుచుండు
 సరవి నన్నిటికిఁ దా సాక్షియై యుండు
 పనివడి విను మంబ ప్రాణానిలంబు
 మొనసి యాహృత్పద్ధమున నిల్చియుండు
 తఱుచైనవనుఁ డాధారచక్రమున
 విరివిగ నేవేళ విహరింపుచుండు
 అలసమానుఁడు నాభియందు నవ్యానుఁ
 డలరి సర్వాంగంబులందుఁ దానుండు
 గళమున రోమసంఘంబులయందుఁ
 దొలఁగక నాగ వాతూలంబు మఱియు
 ననఘ లలాటమం దామూర్తపవనుఁ
 డనువొంద ఘ్రాణమం దాకుకురుండు
 కంటిపై నుండును ఘనదేవదత్తుఁ
 డంట నారంద్రమం దాధనంజయుఁడు
 అనుదళవాయువు లంగములందు
 మొనసి తత్తత్కార్యములు సల్పుచుండు
 లలిని యిళాపింగళలు సుషుమ్నయును
 నలరార నాధారమందుండి వచ్చి
 మొనసి యాజ్ఞాచక్రమున మూఁడుఁ గూడి

30

40

యమవౌందఁగా మఱి యంతట నిలుచుఁ
 దనర సుషుమ్న మంతట నిల్వ కరిగి
 ఘనతగఁ గ్రమముగఁ గ్రాలుచు నుండి
 సరవిగ ఘనసహస్రారంబు సేరి
 గురుతరంబుగ నందు గోప్యమై యుండు
 దేహామధ్యంబునఁ దిరుగు జీవుండు
 సోహం బటంచు సంశోభితంబుగను
 మొనసి యహోరాత్రములను జపంబు
 నొనరంగ నిరువదియొక్క వేయ్యారు
 నూలును జేసి యనూనంబు గాఁగ
 నాటు నూ తాదిగణాధీశునకును
 ఆటువే లా బ్రహ్మ కాత్వేలు హరికి
 నాటువే లార్కుడఁ డనుదై వమునకు
 వేయి సదాశివ విభవమూర్తికిని
 వేయి యయ్యాత్మకు వేయి గుర్వుకును
 వాసిగ దినమును వరుస నర్పణము
 చేసినఁగాని యాజీవుండు మగుడి
 భాసురమతి నిట్టిభావంబుగాను
 శ్రీసద్గురునిమేటిరీతి నీలాగు
 కాశిగయా ప్రయాగలు నంద యుండు
 దేశికుఁ డటుమహాదేవుఁ డై యుండు
 పొడిమి మీరఁ బెంపొందుచు మధ్య

నాడి సహస్రారనాశమై యుండు
 నదియ సరస్వతి యదె పరంజ్యోతి
 యదె యూర్ధ్వకుండలి యదె సుధాధార
 యదె భూతతతిహేతు వదె తటిద్వల్లి
 యదె చిద్విలాసంబు నదె పరమంబు
 ఇటువంటిసుధ దేహి కెస నంటనీక
 కుటిలమార్గత నధగకుండలి పొంచి
 పటుశక్తి నమృతంబు పానంబు చేయ
 నిటువంటికీలకం బెటుగక దేహి
 కాయమే నని యహంకారి యై యాత్మ
 నాయకుఁ గనలేక నానావిధాల
 ముక్తి నొందెద నని ముందు గానకయ
 శక్తిచే గర్తముల్ సల్పుచు నెపుడు
 కాశికీ బోయి చక్కగ గంగలోన
 నాశగ మునిగినయప్పుడ తనకు
 నంటువోవునె మోక్ష మబ్బునె తల్లి
 తొంటిపాపము వోయి దొరకు నెసుఖము.

60

❖ జీవన్ముక్తివిచారఘట్టము. ❖

అని యిటువల్కిన నా దేవహూతి
 తనసుతు నీక్షించి తగ నిట్టు లనియె
 పావనచరిత జీవన్ముక్తి నరుని
 కేవిధంబునఁ గల్గు నెఱిగింపు మనిన

జనయిత్రిఁ జూచి యాసత్కుమారుండు
 మనమున హర్షించి మాత కిట్లనియె
 వినవచ్చ జనని యీవిశ్వంబునందు
 మనుజులు వేఱ కర్తంబులు విడచి
 తను దాను దెలిసినధన్యునిఁ జేరి
 పనివడి ద్వాదశాబ్దములు శుశ్రూషఁ
 జేసి మెప్పింపఁగ శ్రీగురుమూర్తి
 భాసురంబుగ వారిభక్తికి మెచ్చి
 యసదృశసిద్ధాసనాసీనుఁ జేసి
 భసితంబు తమఫాలభాగాల నుంచి
 వారితత్పూర్వపువ్రాతెల్లఁ దీసి
 భూరికృపవ్రాలు పొందుగ వ్రాసి
 జడియకుఁ డని వారిజడుపెల్లఁ దీర్చి
 కడువేడ్క రాజయోగప్రకారంబు
 సాంగముగను జెప్పి సాధుపథంబు
 శృంగాటకంబునఁ జేరి చూడుఁ డని
 గురుమూర్తి యపుడు మక్కువ మీఱ శిష్యుఁ
 డరుదుగఁ దనమానసాబ్జమం దుంచి
 పరమార్థసరణి సద్భావంబు మీరఁ
 బరమామృత ధ్యానపరవశతత్వమున
 మనసు సహస్రారమధ్యమం దుంచి
 మొనసి తా నపుడు షడ్భాస యగుముద్ర

యందుఁ జూడంగ నందంతఁ గన్పట్టు
 నందున లీనమై యంధకారంబు
 బంధురంబై జీవపరమాత్ములకును
 సంధాన మొనగూడుసమయంబు రాగఁ
 బ్రణవమందపరోక్షభావానుగతిని
 ఘటఘటాత్కారమై గగనమార్గాన
 మొఱయుచు నుండుఁ ద్రిమూర్తిస్వరూప
 పరమార్థ మని దాని భావింపవలయుఁ
 బంచనగంబు లేర్పడఁ గానవచ్చు
 నంచితంబుగ నందు నరయంగ శుభము
 గొనకొనఁ గాత్రైటుంగులు పుష్పవృష్టి
 యును తరంగములు మయూరపింఛములు
 సలలితవిమలనక్షత్రముల్ దీప
 కళికలు రవిచంద్రకళలు శోభిల్లు
 వింతగ నప్పుడు వెల్లులోపలను
 సంతసింపుచు నుండు సద్గురూక్తముగఁ
 బూనియుండిన పూర్వబోధను జెంది
 జ్ఞానాంజనము దృఢజ్ఞానానఁ జూచి
 కపటప్రపంచాంధకారంబు వాసి
 యపుడు స్థావరజంగమాకృతు లెల్ల
 మొనసి భూమి నడంచి మున్నీట ముంచి
 యనలంబులో వేల్చి యనలంబుఁ జేర్చి

యనలంబు నాకాశమందునఁ గూర్చి
 ఘన మగుశూన్యమార్గంబున నిలిచి
 తటచగ హంకారతత్వము స్త్రీట
 నరసి మహాతత్వ మతివేగ దాటి
 శ్రీమహితానందసీనును జేరి
 యామోద మలరి దృశ్యావళు ల్లటచి
 సలలితానందుడై శాంతి వహించి
 వెలిలోను లోలోను వెలయునుగాని
 తెలివిఁ దానని చూచు దివ్యశాంతునకుఁ
 దొలఁగుకర్తంబు పెంద్రోవనుజేరు
 నిట్టిజీవన్ముక్తి యెంతఁ జూచినను
 బట్టుగఁ బరగఁ దపంబు చేసినను
 కాశిగమూప్రయాగలనైన లేదు
 దేశదేశంబులు దిరిగిన లేదు
 వెలయు సంసారము ల్విడిచిన లేదు
 బలు తుత్పిపాసాలు వట్టిన లేదు
 శిలల బొవ్వుల పూజ చేసిన లేదు
 తలచు దిగంబరత్వములలో లేదు
 జడలు దాల్చిన లేదు సర్వకాలంబు
 నడవులు దిరిగిన నలసిన లేదు
 స్నానదానిసకామజపముల లేదు
 మోనంబులను లేదు మాటల లేదు

వితరణంబుల లేదు విద్యల లేదు
 వ్రతములలో లేదు క్రతువుల లేదు
 మతములలో లేదు మహిమలో లేదు
 సతతంబు నన్నియు సల్పువారలకు
 నలరంగ దివ్యస్వర్గాదిభోగములు
 గలిగి యాపుణ్యముల్ కడ ముట్టఁగాను
 సమసినప్పుడ చాల జన్మంబు లెత్తి
 శ్రమములు వడుచుండు సరవిగ నెపుడు
 గనుక స్వర్గాదిభోగము లిచ్చయింప
 కను మనశ్శుద్ధి చక్కఁగఁజేసి పరము
 సద్గతిగాను విచారించి యపుడు
 సద్గురుచే వేదసారంబు దెలిసి
 మమతను విడి కూటమార్గంబు చేరి
 అమలసాంఖ్యముతారకామనస్కములఁ
 గలిగిన యనుభవక్రమములం దెలసి
 సలలిత శివయోగసచ్చిదానంద
 వైరాగ్యసుఖకేళివార్ధిలో మునిఁగి
 వైరాగ్యసంపద వఱలుచుండంగ
 నవధూతభావుడై యాత్మను జెంది
 ప్రవిమలజ్ఞానంబు ప్రబలుచుండంగఁ
 దానను నహమును దగ్ధంబు చేసి
 తానను దానై యుండు తత్త్వంబు దెలిసి

నిగమాంతవేత్తయై నిలిచినవాడు
 మగు డిందురాడు జన్తము నెత్తబోడు
 మఱికొంద టీమహామహిమఁ గానకయ
 గురు నెఱుంగక కర్తగురుచెంతఁ జేరి
 గాథకుఁ జిక్కి దుష్కర్తమార్గమున
 సాధనంబుగ యోగసరిణులఁ దెలిసి
 యలమట నాసనాభ్యాసము లేసి
 చలమున బాహ్యలక్ష్యములు చూపుచును
 కూలంకషములోనిగుఱిఁ గానలేక
 లాలితంబుగ మంత్రలయహఠయోగ
 ఫలములం గోరుచుం బామరు అగుచు
 జలబుద్బుదమువంటి జన్తంబులకును
 సిద్ధులం గోరి ప్రసిద్ధమై యోగ
 సిద్ధాంతమందు సుస్థిరమతి లేక
 అగణితవిషయసుఖాసక్తి మీరఁ
 దగ మణిమంత్రసిద్ధక్రియల్ నేర్చి
 మఱి పామరులకెల్ల మహిమలం జూపి
 తిరిగెడువార లీ దేహవాసనలు
 వీడఁగ నేరరు వేదాంతమందుఁ
 గూడ నేరరు వట్టికుంభనగాని
 వరముక్తిఁ బొందెడువాఁడు త్రికూట
 మరయఁగ నిష్ఠమైనందునఁ జెంది

నెలవుగ నౌ త్రివేణీసంగమమున
 జలకంబు లాడి విశ్రాంతివహించి
 వెలిప్రకంచంబును విడిచి యాలోన
 నిలిచి చూచెడితెల్వి నే నని నిజము
 నరసిన బ్రహ్మవిద్యాధురంధరులు
 దొరఁకొని కాయసిద్ధులు గోరఁబోరు
 నూరక సంసారయుక్తులై యుండి
 ధారాశముగఁ దమ్ముఁ దాము చూచుకొని
 జలజపత్రంబులో జలముచందాన
 నలరి సంసారమునం దంట కెప్పు
 డుండుధన్యులు సిద్ధయోగులు గాక
 ఖండవిద్యలు నేర్చి గర్వంబు మించి
 స్తంభనమోహనోచ్ఛాటనమంత్ర
 జ్యంభణంబులు సూపి చెలఁగెడువారు
 పవనయోగము నేర్చి పటుయుక్తిఁ బెంచి
 యవిరళంబుగఁ దటాకాంతరమంబు
 మహిమఁ జూపుటకుఁ బద్మాసనంబునను
 సహజంబుగా నుండి జనుల మెప్పించి
 బద్ధలై యంతకుఁ బరమైన యోగ
 సిద్ధాంత మెఱుంగక చెడిపోవువారు
 కడుపునిండఁగ నుదకంబును బీర్చి
 కడుపున మలమెల్లఁ గడగి శోధించి

యిది యాత్మ సిద్ధి యశా నని నిశ్చయించి
ముదమంది తమలోన ముఱిసెడువారు
వాయుధారణసేసి వసుధఁ గొన్నాళ్లు
కాయంబు వేయేండ్లు కాపాడువారు
ఆత్మానుభవులుగ నరసి వీక్షించి
యాత్మను గాంచిన యవధూతమూర్తి
అల నభోమధ్య కుంభాకృతిగాను
వెలిలోను వెల్లుచు విషయశూన్యముగ
జలరాశిగతకలశంబుచందానఁ
బొలుపొంద వెలిలోను పూర్ణమై యుండి
అంతముఁ దాఁ గాక యంతఁ దా నగుచు
సంతతానందాబ్ధిచంద్రుడై యున్న
యతఁడె యోగీశ్వరుఁ డతఁడె ధర్మాత్ముఁ
డతఁడె పరాత్పరుం డతఁడె సద్గురుఁడు
ఇటువంటి గురుతత్త్వ మెఱుంగక నీవు
మటుమాయగాఁ జిక్కి మై నీడవలెను
తనవారు పెఱవారు తగుపాటిబంధు
లనియెడుభ్రమలు సత్యంబుగ నమ్మి
ననుజూచి నీవు కానకు నేగఁదగునె?
యని పల్కితివి మాయ ననుసరణగను
భాసురమతి నిట్టి భావంబు విడచు
నీసుతుఁడనుగాను నెఱివినుతల్లి

నానాఁడు కర్దముం డత్వ్యగ్రతఃము
 పూని^{రే}యుటఁజేసి పుత్రుడ నైతిఁ
 గాన నే నీసాష్టు గాను నిక్కముగ
 మానసంబును నిది మఱచిపో తల్లి
 సుతుఁ డని నన్నిఁకఁ జూడకు మమ్మ
 అతలాదిలోకంబు లన్నియు నేను
 పంచభూతము లేను బ్రణవంబు నేను
 బంచకోశం జేను బరతత్వ మేను
 గణుతింప సోమ భాస్కర వహ్ని లేను
 అణువు మహత్తు లే నఖిలంబు లేను
 సగుణభావంబున సర్వమందుండి
 యగణితవిభవంబు లనుభవించుచును
 పరమైన నిర్గుణభావంబు నొంది
 సరవి నంతటికిని సాక్షి నై యుందు
 జనయిత్రి నాయంద జగములు నుండు
 మొనసి నానాలోకముల నుండు నేను
 అలదర్పణంబులో నాననాబ్జంబు
 చెలువొందఁ బ్రతిఫలించినచందమునను
 నాయందు జగములు నానావిధముల
 మాయగ నీరీతి మలయుచు నుండు
 నటుగాన ముకురమందాప్రతిబింబ
 మెటువలె దబ్బరో యెఱింగి చూచినను

140

150

నటువలె నాయందు నఖిలలోకములు
 మటుమాయగా నుండు మైనీడవోలె
 నగణితమైన విశ్వాకృతి యగుచుఁ
 దగిలియుం దగలక తనరెడువాఁడఁ
 గాని నిక్కంబు చక్కఁగ విచారింప
 నేన కర్తయు భోక్త నేన బ్రహ్మాంబు
 అని స్వస్వరూపంబు నప్పుడు చూడఁ
 దనయుఁడు గాఁ డని తద్దయు నెంచి
 కడుదురాశలు మాని కడుభక్తిఁ బూని
 కొడుకు నావేళ సద్గురునిగ నెంచి
 పావనచారిత్ర పరమపవిత్ర
 నీవంటిధన్యుండు నీవంటిసుకృతుఁ
 డేవిధమున నాకు నెస సుతుఁ డైతి?
 దేవ జీవన్ముక్తి దిరముగ నీయు
 మింతియ చాలు మతేమియు నొల్ల
 నంతయు విడచితి నయ్య నీ దయను
 ఏ నొల్ల భాగ్యంబు నే నొల్ల యదవి
 నే నొల్ల సంసార మే నొల్ల నెల్ల
 నీలీలఁ దెలియక యే యిన్నినాళ్లు
 కాలంబు నూరక గడపుచు నుంటి

సకలలోకాతీత సత్యమా తత్త్వ
 మిచ్ఛనైన నుపదేశ మివయ్య దేవ
 అన విని కపిలుఁ డయ్యంబ కిట్లనియె
 జనని నీ వత్యంతసద్గుణవతివి
 కావున నీరీతిగా బ్రహ్మవిద్య
 కావలె నంటివి గలుగదా' నీకు
 నని యిట్లు పల్కి సిద్ధాసనమందు
 దనతల్లి నునిచి యత్తటి లలాటమునఁ
 జెలుపుగ వీభూతిచే జుక్క పెట్టి
 మలినంబుఁ బోఁ ద్రోసి మస్తక మంటి
 బోధింపఁ దొడఁగె నాపుణ్యసాధ్వీ కొగి
 సాధురక్షకుఁడు నిశ్చలత నిట్లనియె
 నోయమ్మ నీవింక నొగి నిశ్చలముగ
 మాయాప్రపంచంబు మానసమందు
 మఱచి నిర్తాయవై మామాట నుండు
 మిరవుగఁ బరమార్థ మేర్పఱిం చెదను
 దేవ నీ విష్ణుడు దేహంబు గావు
 నీ వింద్రియంబులు నిజముగఁ గావు
 నీవు స్త్రీయును గావు నీవు నపుంస
 భావంబు గావు గొప్పగఁ బురుషుఁ

ధారివి గావు నిం దలఁచ వృక్ష పశు
 ధారివి గావు సత్యంబును వజ్ర
 భావనాతీత సద్బ్రహ్మంబు నీవు
 నీవ యఖండంబు నీ వవ్యయంబు
 నీవ ప్రకాశము నీవ బ్రహ్మంబు
 భావింప నిను నీవు పరగ నెఱుంగు
 కనిపించువస్తు వెక్కడనైన లేదు
 అని యిట్లు పల్కిన నాయంతి సుతుని
 గనుఁగొని పల్కెఁ జక్కనియుక్తి మెఱయ
 విను మని యాతఁటి వెన్నుని కెలమి
 నేను బ్రహ్మంబు నై నిర్వికల్పంబు
 గా నుండఁగానె యాకరణి నిద్రయును
 ఆహారమును గల్గు నట్లుండు తేమి
 యోసఁ విచిత్రమై యున్నది దీని
 భావంబు దెల్పు తప్పకు మన్న నతఁడు
 దేవహూతికి నిట్లు దెలుపఁగఁ దొడఁగె
 ఇది సోమనాథవిశ్వేశుని పేర
 పదవాక్యభవ్యసుబ్రహ్మణ్యయోగి
 చరణాంబుజాత షట్పరణాయమాన
 పరిపూర్ణనిత్యసద్భావనిమగ్న

మానస యగు వేంకమాంబికారచిత
 మైనట్టి రాజయోగామృతసార
 మం దెన్నఁగా ద్వితీయప్రకరణము
 పొందుగఁ దఱికుండపురిథాముఁ డైన
 వీరనృసింహుండు వేడ్క గైకొనియె
 థారణి నాచంద్రతారార్కముగను.

ద్వితీయప్రకరణము సంపూర్ణము.

శ్రీ రస్తు.
రాజయోగసారము

తృతీయప్రకరణము.

శ్రీరాజయోగసుస్థిరమహామహిమ
సారమై వెలుగు ముజ్జగములయందు
హరిణాక్షి నీ విష్ణు డడిగినప్రశ్న
సరవిమై విను మది సంతసంబుగను
ఘనతరమోహదుగ్ధింబులు రెండు
తనరారంగా మనోధర్మంబు లరయ
బలము లై తగుఱుత్పాసలు రెండు
నలప్రాణధర్మంబు లనబడుచుండు
మర్తంబు విను జన్మమరణము లేహ
ధర్మంబు లనబడు తల్లిరో వినుము
ఇదియ పడూర్తులై యెల్ల కాలంబు
గదలక యాత్మను గలసిన ట్లుండు
నాయాత్మ కొక్కటి నంట దూహింప
నాయాత్మ సాన్నిధ్య మందు సంతతము.

❦ పంచవింశతిప్రకరణములు. ❦

గగనంబు శ్రోతమై గగనసంబంధ
మగుచున్న శబ్దంబు నాలింపుచుండు

అనిలంబు త్వక్కు లై యనిలసంబంధ
 మనఃదగుస్పర్శ మొయ్యననైనఁ దెలియు
 ననలంబు చక్షు లై యనిలసంబంధ
 మననొప్పు రూపంబు నరుదుగఁ జూచు
 జలము జిహ్వాజలసంబంధ మగుచు
 విలసిల్లు రసమును వింతగఁ గ్రోలు
 జగతియ ఘ్రాణమై జగతిసంబంధ
 మగుచున్న గంధంబు నగునిద్ర దనరి
 వరుసగఁ బలుకును వాగ్విద్రయంబు
 చరియింపుచుండును జరణేంద్రియంబు
 సారిదిగ నిచ్చి పుచ్చుకొను హస్తములు
 సరవిగఁ బాయుపస్థలు రెంటివలన
 జలమలంబులను విసర్జించుఁ దల్లి
 నిలయంబు లై యుండు నెఱి నెందుకైన
 మనసున సంశయ మానుము జనని
 తనర నేమైనఁ జిత్తము విచారించు
 నన్నియు నేను నే నని యహంకార
 మున్నతత్వంబు నుప్పొంగుచు నుండు
 నంతగకరణరూప మగుచు జ్ఞాతృత్వ
 మంతటఁ దా నెప్పు డమరుచు నుండు
 మొనసి ప్రాణాపానములు సంతసంబు
 జనని యుచ్ఛ్వాసనిశ్వాసరూపములు

నలినమిత్రామిత్రనాడులలోన
 నలరఁ జరించు సోహం సోహ మంచు
 నదియ జపాఖ్య మహానుత్రసంజ్ఞ
 యదే జీవపరమున కై కన్యంబు దెల్పు
 నకుటిల మహా హృదయంతరస్థలిని
 నొక యష్టదశపద్మ మొనరుచు నుండు
 నాలోన హంసదీపాకృతి యగుచుఁ
 దాలిమి మహా నష్టదశములమీఁదఁ
 గరువలి చలనంబు గల్గినకతనఁ
 బరిశోభితంబుగఁ బ్రసరించుచుండు
 నొక్కొక్కదశమున నొక్కొక్కచింత
 తక్కిక గల్గుఁ దద్ధర్మంబులెల్ల
 వరుసఁగ దెల్పెద వారక తల్లి
 సురరాజదశమున సుక్ష్మతంబుచింత
 బలువహ్నిదశమున భజించుచింత
 అల యమభాగమందలి పాఠచింత
 సరవి నైఋతిని దోషము లెన్నుచింత
 నెఱి వరుణునిదిశ నిద్రంచుచింత
 చాలవాయువుదిశ సంచారచింత
 యాలోన ధనదుని యులధర్మచింత
 వఱల నీశాన్యాన వైరాగ్యచింత
 పరవిగ నాజ్యోతి జలజమధ్యమున

20

బన్నుగనిల్చినఁ బరమార్థచింత •
 యెన్నెన్ని చందంబు లీశరీరమున
 ఖండవృత్తులుగఁ బ్రకాశించుచుండు
 దండిగ నీవది దగనేమిగావు
 ఆవేశఁ జెప్పినయట్టిచందమునఁ
 బావన మగుపరబ్రహ్మంబు నీవు
 గగన మద్దములోనఁ గన్పట్టుకరణి
 నగణితంబుగ బ్రహ్మ మాబుద్ధియందు
 బ్రతిఫలింపుచుఁ జిదభ్యాసాభ్యా నమరె
 నతఁడు జీవుఁ డనంగ నలరారె వినుము
 అలరార నాజీవుఁ డాననాబ్జమున
 వెలసి జాగ్రతయందు విఖ్యాతి నమరి
 స్థూలాభిమాని యై సొంపుగ విషయ
 జాలంబులం గ్రీడ సల్పుచు నుండు
 తనరఁ గంతమునందుఁ దై జసాఖ్యమున
 ననువుగ సూక్ష్మదేహము నావరించి
 యంతరింద్రియముల ననుసరించుకొని
 వింతవింతగ స్వప్నవిభవంబు గాంచి
 తదనంతరమున రుద్రగ్రంథిఁ జొచ్చి
 పదిలంబుగా నందుఁ బ్రజ్ఞాభ్యాస నలరి
 కారణదేహంబు గైకొని యచట
 ధీరుఁ డై యంతరింద్రియముల నడఁచి

తెఱఁగార నట సుషుప్తిని జెంది యవల
 సురుచిరమైన విష్ణుగ్రంధిఁ జొచ్చి
 ఘనమహాకారణాంగంబు ధరించి
 యనువుగ నచట తుర్యాఖ్య వహించి
 మఱియు నందుండి బ్రహ్మగ్రంధిఁ జొచ్చి
 సరవిఁ దుర్యాతీతసంజ్ఞ వహించి
 క్రమముగ నాధారకమలంబు చేరి
 అమర నచ్చట పరమానంద మేమొ
 కరచుర్ధి ఊణముండి క్రమ్రం దిరిగి
 సరగున సామపంచకమును గూడి
 మొనసి యాజ్ఞాచక్రమున నిల్చియుండు
 వనజాస్త్రుఁ డుదయించి వచ్చినజనులు
 మురసి తత్తత్కార్యములు సల్పుచుగిది
 నరయ భూమధ్యమం దాత్మభాస్కరుఁడు
 నిలిచి యుండినవేళ నిఖలేంద్రియంబు
 నలరారఁ దమపను లన్ని గావించి
 యవల సుషుప్తియం దనుదినం బడఁగు
 నవియెల్ల నీవు పాయక విను మున్న
 అనువొంద నివియ నీవైనసుషుప్తి
 నను నిత్య మొందకు నశ్వరం బగుచు
 నీకు నాశము లేదు నిత్యం బటంచుఁ
 బ్రాకటంబుగ శ్రుతు ల్పల్కుచు నుండు

కావున విలయ మక్కడ నీకుఁ గలదె?
 యీవిధ మింద్రియావస్థల నైన
 భావమెల్లను తేటపఱచెద వినుము
 సావధానంబుగఁ జక్కఁగ నిపుడు
 ఎపుడు నీదేహంబు నెఱిగెడు తెల్వి
 యెపుడు సుషుప్తి తా నెందును బోయె
 సహజంబుగా దాని సరవి నెట్లనిన
 నహ మనియెడుభావ మాసుప్తిలోను
 లయ మైనవేళ నీ లాలితజ్ఞప్తి
 జయముగ నచట నే సాక్షియై యుండు
 ఇది లేక యుండిన నింతలో నెలమి
 నిదుర మేల్కని లేచి నే నింతతడవు
 పాలువాండఁగా నిద్రఁ బోయితి నంచుఁ
 దెలియువా రెవ్వ రా తెల్వీయు గాక
 యానిర్గుణజ్ఞప్తి యందుండఁగానె
 పూని యహంకృతి పొడము గ్రమ్మరనె
 యానిర్గుణజ్ఞప్తి యట లేకయున్నఁ
 బూని దానికి నిదె పోకడై యుండు
 మందమై దేహంబు మఱచు టేమనిన
 నం దహంకృతిక లేక యానిర్గుణాత్మ
 తాను దానై యుండు తన్మయత్వమునఁ
 గాన నహంకృతికరణి సంతతికి

నమర కారణ మయ్యె నాయహంకృతికి
 నమలాత్మ కారణ మని చెప్పఁబడును
 ఆరీతి యెట్లన్న నయ్యహంకార
 మారయ సుప్తియం దణఁగినయప్పు
 డుండు వెలుంగుచు నుండును జ్ఞప్తి
 యుండఁగి గద మఱి యొకకొంతప్రాధ్ద
 గనినపిచ్చుట నైన గ్రక్కున లేచి
 గను నీప్రపంచసంగతు లాత్మ నిచట
 నుండక యున్నను నూహింపరాదు
 ఖండితంబుగ సర్వకారణ మాత్మ
 ఆయహంకృతి హేతు వఖిలకృత్యములు
 నాయహంకృతి శూన్య మైనవేళలను
 సత్యాత్మ కీప్రపంచక్రియల్ లేవు
 నిత్యమై శుద్ధమై నిర్వికారమునఁ
 దాను దానై తాను తనలోన వెలుంగు
 గాన నాత్మయ నిర్వికారనిర్గుణము
 ఇల స్వయంజ్యోతియై యిది ప్రకాశించె
 లలిఁ దలంపంగఁ గాలత్రయంబునకు
 ఆరయావస్థా త్రయమునకు దేహ
 కారణాలకు మూలకారణం బగుచు
 సుక్షేత్రనయనాగ్రసుషిరాంతరమున
 నక్షయం బై పరమామృతనిత్య

పరిపూర్ణమై పర బ్రహ్మమై విమల
 తరమై పరాత్పరతత్వమై భేద
 రహితమై యమితమై రమ్యమై చూడ
 నహజ్జమై యచలమై శాంతమై యొనర
 సదమలవేదాంతసారమై మఱియు
 నిదురకు మొదలుగ నిర్మలం బైన
 తెలివికి దుదయైన దేదీప్య మగుచు
 సలలిత మై సర్వసాక్షి యై దనరి
 గణనాధికానందకారియు నగుచు
 నణువుకు నణువైన యనవరతంబు
 నామహత్తుకు శుభాత్మై రెంటికన్న
 తా మించి పరమసత్తామాత్ర మగుచు
 వెలిలోను శూన్యమై వెలిలోను నంది
 వెలిలోను గాకయ వెలుగుచు నుండు
 అది నీవుగాఁ జూచి యానంద మొందు
 మదియెట్ల నే నొను నని యంటివేని
 అద్దంబులోఁ జొచ్చినటువంటి గగన
 మద్దంబు భిన్నమైనప్పుడు తనకుఁ
 గారణమైన నాకాశానఁ గలయు
 నారీతిగా బుద్ధి యణగినపిదప
 పరికించి జీవుఁ డన్పంచవింశకుండు
 అరయఁగ పడ్చింశకాభిధానంబు

కలిగిన యా బ్రహ్మకళయంద గలయు
 నెలనాగ భావింపు మిది సౌఖ్యసరణి
 నిది శాస్త్రములచేత నెఱిగినంతటనె
 పొదలెడుసంశయంబులు వీడరాదు
 వరశక్తి సుజ్ఞాన వైరాగ్యసరణి
 నరయుచు నీయోగ మనవరతంబు
 మననంబు చేసి సమృద్ధ మొందవలయు
 మననంబు నేయక మఱి యుండిరేని
 మామనంబున నింద్రియాదులఁ గూడి
 కామాదిశత్రువర్గము నాశ్రయించు
 కావున మది జక్కఁగం బట్టి నిలుప
 గావలె నిల్ప కెక్కడి దీ మనంబు
 తారకయోగావధాని యైనట్టి
 ధీరుడు దాని నిండింకఁగ నేర్పు
 నని యిట్లు నలుకఁగ నాచంద్రవదన
 తనయుని జూచి సంతస మార ననియె

90

— తారకలక్షణము. ౨ —

ఓతండ్రి తారకయోగలక్షణము
 ఖ్యాతిగఁ జెప్పి న న్నడతేర్పు మనఁగ
 నానంద మంది మహామహిమంబు గని
 పూని యిమ్మెయి నొగి బోధింకఁ దొడఁగెఁ
 గ్రమముగ సకలయోగంబులయందుఁ

విమల మై శ్రేష్ఠమై వెలయు తారకము
 వినవచ్చు యిది రెండువిధములై యుండు
 నొనర పూర్వాపరయోగంబు లనఁగ
 నమర నచ్చట పూర్వ మగుతారకంబు
 క్రమముగ రాజయోగం బపరంబు
 గరిమమై పూర్వయోగము తొల్ల వినుము
 దిరముగ నెల్ల మూర్తిమయంబు నగుచు
 భాసురలీల దూపగుణంబు లైన
 యాసోమసూర్యబింబాంతరాళమునఁ
 దళతళవెలిఁగెడు తారకలోన

10)

నెలవుగ నొనఁగూర్చి నిటలంబు చేర్చి
 యొక్కింత భూయుగం బొనరంగఁ బైకి
 నిక్కించి నడిమింట నిల్చి చూచినను
 అచట నాత్మప్రత్యయంబు లావేళ
 ప్రచురంబు లై తోచు బహువిధంబులను
 అవి చూచుచును మనం బట్టట్టు నోక
 యవిరళప్రజ్ఞతో నచట నిల్చుచును
 మన మట్ల నిల్చిన మారుతం బపుడు
 పనివడి తాఁ బట్టువడియుండు నచట
 పాసఁగ మారుతమనంబులు గూడి యున్న
 నసదృశం బగుబుద్ధి కప్పు డేకాగ్ర
 భావంబు కల్లు నాభావంబు సగుణ

భావంబు లెల్ల తప్పకచూచుచుండు
 నాచూపు ప్రశ్నయం బభ్యాససరణి
 చూచుచుండఁగ నందు సుచిదంబురాశి
 యందు దృశ్యంబులు నడఁగి యిన్నిటికిఁ
 జేందినయెటుక తా శేషించి యుండు
 మొనసి ధ్యాతధ్యానములు లేక యుండు
 వినరాక యిష్టుగ వెల్లుచు నుండు
 నది యమనస్కాభ్య మగువరయోగ
 మదియ దానికిఁ బరం బైనది లేదు
 క్రమముగ సకలయోగవిధానములకు
 రమణీయ మై తాన రా జగుచుండు
 కావున రాజయోగం బనుపేర
 సావనమై గోప్య భావ మై యుండు
 మురుపుమీరఁ ద్రికూటమునకుఁ బూర్వానఁ
 బరికింప నొప్పును బావనానలము
 దానిపై భూమ్యాది తత్వంబు లైదు
 పూనిన వర్ణము ల్బొలుపొందు చుండు
 నానిగ్గులో నుండు ననలమండలము
 దానిలోఁగల నుండు తరణిమండలము
 మఱి దానిలోఁ జంద్రమండల ముండు
 నరుదుగ దానిలో నంకురం బొకటి
 అదియు భవ్యాకార మై చెల్వుమీర

నది పీఠ మై యుండు నఖిలంబులకును
 అచటఁ బ్రవర్తించు నఖిలదృశ్యములు
 ప్రచురంబుగాఁ బరాత్పరవస్తు వరయు
 ఘనత రావోజ్యోతిగతిని రేఖలు
 మొనసి యంతర్బాహ్యముల వెల్లుచుండు 120
 నారయ నుకనిషదర్థసూచకము
 వేలు చిత్తములేక విన దృఢంబుగను
 అలరార నీలతోయదమధ్యమందు
 వెలుగు విద్యుల్లేఖవిధమున మఱియు
 సురచిరనీవారశూకంబు పగిది
 నరయ నీలచ్ఛాయ నలరుచు మఱియుఁ
 జెలువంద పావకశిఖదానినడుమ
 బలముగ వ్యాపించి పరమాత్మయుండు
 నిది బ్రహ్మ మిదె శివుం డిదియ విష్ణుండు
 నదియ దేవేంద్రుండు నదియ యక్షరము
 అదియుపో పరమంబు నదియే స్వరాట్టు
 నదియ సత్తామాత్ర మని యార్యజనులు
 తఱచుగ నై వభేదంబు లెన్నుదురు
 పరతత్వమున భేదభావంబు లేదు
 నామరూపంబు లెన్నఁగ వేలులైన
 హేమంబునకు భేద మెందైనఁ గలదె?
 ఆరీతి వెల్లు నాయాత్మఁ జూచుటకు

సారమై యుండును శాంభవిముద్ర
 వలనొప్ప క్షలయ గావలె నెట్టులనిన
 నరుల పాద్యమిదృష్టి యమవసదృష్టి
 అల పార్శ్వమిదృష్టి యనెడుసంజ్ఞలను
 విలసిల్లుచును మూఁడు విధములై యుండు
 నరగ నీమూఁటిలోపల తొలిరెంటిఁ
 బరిహరింపుచు మహాప్రజ్ఞ దీపింప
 సరవి మూఁడవచూపు సాధింపవలయు
 నరయ నేర్పున లక్ష్య మనువెలదృష్టి
 కలిగి రెప్పలపాటు కలగకుండినను
 విలసిత మగుశాంభవీముద్ర యగును
 ఈముద్ర ధరియించి యేకాగ్రమతిని
 యామద్యయము చూడ నపుడుమానసము
 కరువలి క్షీరోదకన్యాయ మగుచుఁ
 బదువడిఁ గూడి లోపల నిల్చియుండు
 నొనరంగ నందులో నొకటి చలించి
 చన రెండవదియు నాసరణిదీపింప
 నారెంటి నొకచోట వమరంగఁ గూర్చి
 సారంబు తనర నిశ్చలత వహించి
 నిర్వికల్పసమాధి నిలచిన నదియ
 సర్వంబు గనుఁగొను సత్పథం బరయ
 రాజయోగంబు విరాజమానంబు

నై జమా సచ్చిదానందఃదంబు
 పాటించి బుద్ధి నీభావంబునందు
 నాటించు మని యల్లు నందను జూచి
 నాతంఁఁగి సచ్చిదానందలక్షణము
 ఖ్యాతిగఁ దెల్పిన న్గరుణించు మనిన
 జనని వీక్షించి విశ్వాసంబుతోడ
 మునిరాజచంఁద్రుండు మొనసి యిట్లనియె
 నలినాక్షి సచ్చిదానందప్రభావ
 మెలమితో నిపుడు నీ కెఱిగింతు వినుము
 లలి నొప్పుచున్న నీలజ్యోతిలోన
 విలసిత చిద్బిందు వెలుగుచునుండు
 సరసమై యచ్చట స్ఫటిక తేజంబు
 చిరమైన యాఁరశివకళై యుండు
 జనని యాశివకళ సత్తన నొప్పు
 ననఘ చిద్బిందుచిత్తనఁగఁ బెంపొందు
 నని రెండు గలయుట యానంద మగుచు
 వివరంబుగాఁ దత్వవిదు లెఱుంగుదురు
 ఒనరంగ నదియ నింకొకరీతిగాను
 వినుము చెప్పెద దానివేష్క నోతల్లి
 కనుఁగొన నీసర్వకామదూఁషములు
 ననువుగ సచ్చిదానందంబు గలదు
 ఈరూఁషనామంబు లెసలారుచున్న

నల యస్తిభాతిప్రియములు భావింప
 సత్తులింగ మనంగ సహజమై యుండు
 చిత్తన నంగంబు చెలువంబు మీరు
 నీరెండు నొక్కటి యే యై నదృశ్య
 కారణమై విశ్వగర్భమై వెలుంగు
 నలఘునాదము లింగ మనంగఁ బంపొందు
 నల బిందు వగుచును నమరు నారెండు
 ఘనత సాంఖ్యం బైన కళ యగునదియ
 వెను నగునాదంబు బిందుకళయన
 నీమూల కాథార మేస్థాన మనిన
 కోమల మైన త్రికూటస్థలమున
 లలితమై యొప్పునీలచ్ఛాయవలెను
 పాలుపొందునట్టి యాపోజ్యోతినడుమ
 విలసితచిచ్ఛిందు వెలుంగుచు నుండు
 నలర నాబిందులోన లఘునాదంబు
 పలుకుచు నుండును బరమార్థ మైన
 కళనాదబిందుసంకలితమై యుండు
 అదే మూలప్రకృతియు నదే దేవహూతి
 పదిలంబుగాను త్వంద తత్త్వములు
 అసిపదభౌవ మింకలర తేటగను
 పాస గఁ జెప్పెద విను బొంపిరివోవ
 తనరంగఁ ద్వంపదార్థము జీవుఁ డనంగ

విను తత్పదార్థంబు విమలచిదాత్మ
 ఈరెంటి కై కన్యంబ యెస నసివదము
 సారోక్తిగా నీవు సరణి భావింపు
 మదె తత్వ మదె భావ మదె నిరాలంబ
 మది సర్వసాక్షి నీ వదియ తలంప
 నలరంగ నీచంద మనవరతంబు
 తలంపుచు నుండు నంతర్లక్ష్యమందు
 వెలుపల లోపల వెలిని యానడుమ
 పాలుపొంద వెలుగు నాపోజ్యోతియందు
 నిదుర జెందినరీతి నిల్పితివేని
 యదియ యంతర్లక్ష్య మని చెప్పబడును
 అది మహాకాశచిదాకాశ మనంగఁ
 బొదలు చిదంబరం బొనరంగ వినుము
 తనరార నీనభాధారము చేసి
 యొనరంగ నొకటితో నొక్కటిగూర్చి
 యగణితం బైనచిదంబరస్థలిని
 తగ నిల్ప నదియ యంతర్లక్ష్య మగును
 జనని నీమనము నిశ్చల మైనదనుక
 మొనసి యంతర్లక్ష్యముద్ర యేమరకు
 మది యేమటిన నిర్జరాదుల కైన
 మది సంశయంబులు మానవు దల్ప
 కావున నీవిష్ట క్రమము దప్పకయ

కై వల్యచిన్తాత్రకళయందు బుద్ధి
 నాటించి సచ్చిదానందపదంబు
 పాటించి నీవని భావింపుచుండు
 తెలిసిన తెల్వయుం దెలియని మఱపు
 తెలియ కానందదాబ్ధి దేలి యుండినది
 బ్రహ్మసాక్షాత్కారపద మని తెలియు
 బ్రహ్మానుభవ మందె షట్టుగ నిల్పు
 మెఱుక నీ వనుచు నీ వెఱిగినవెన్న
 వఱల నీదేహంబు వాసన ల్తుగుడ
 కలిగిన నది బంధకము గాదు నీకు
 వల నొప్పు సాదృశ్యవాక్యంబు వినుము
 చెలువొంద ముత్యపుఁజిప్పలో వ్రాలి
 సలిలంబు ముత్యమై సరవిఁ జిప్పనొగి
 తొల్లిటివలె నీలతోయమై పోవు
 తల్లి నీ వారీతి ధన్యత నొందు
 నీయాత్మ నీవయై నిల్చినవెన్న
 మాయ నిన్నంటునే మాయ యేదనిన
 నిన్నుఁ గానక తన్మృ నీ వన భ్రమసి
 యిన్నాళ్లు షరమార్థ మెఱుఁగకయున్న
 ఇదియపో మాయ యిం కెయ్యది గాదు
 మది నెన్న నొకరూపు మాయకులేడు
 అదియ నిర్వచనీయ మదియనిగాదు

అది గల్గి లేనిది యదియయవిద్య
 యదియెట్లు జని యుంచు నది యెట్లు లడఁగు
 నది తేటఁజుచు మనంగ నిట్లనియె
 పరిశుద్ధమైన నభంబు వీక్షింప
 సారిపి నీలచ్ఛాయ చూపట్టునటుల
 నిర్మలమై వెల్లు నిర్గుణమందుఁ
 గర్తంబు గర్తగఁ గల్గినమాయ
 యెందెందుఁ జూచిన యేకమై పొంది
 యుంది యంచును జూడ నుండును మాయ
 యెందు లేదని చూడ నెటులేదు మాయ
 యందునీలత్వమాకాశంబు నందు
 నెటువలె దబ్బరో యెటుకతోఁ జూడ
 నటువలెనే దబ్బ రై యుండు మాయ
 యిదివరదాక ని న్నైనసినమాయ
 మదితోడ నీమాయ మాయమై పోయె
 మాయలోఁపల మాయ మహానీయమాయ
 యీయఁబడజ్జప్తి యెటుఁగనిమాయ
 యిటువంటిపరమార్థ మిద్ధాత్రిలోన
 కుటలచిత్తులకు సద్గురుదూషకులకు
 నత్యంతవిషయేంద్రియాసక్తులకును
 సత్య మూహింపని సంశయాత్తులకు
 భీతాత్తులకు మిత్రభేదవాదులకు

సీతిశూన్యులకును నిర్దయాత్ములకు
 కామంబు గల యహంకారచిత్తులకుఁ
 గామకర్తాసక్తి గల్గువారలకు
 నుపదేశ మిచ్చిన నూరక లేని
 విఠరీతసంశయవితతులు చెలఁగు
 గాన ధృఢజ్ఞానకలితులు గారు
 గానసీపద్విద్య గావలె నంచు
 నడిగి నష్పడనిశ్చితార్థుఁ డటంచు
 నెడఁబాయకే విద్య యియ్యఁగరాదు
 ఈవిద్య కర్తుఁ డిం కెవఁ డంటివేని
 పావనవైరాగ్యపద్ధతు లెఱిగి
 తలఁగక మొదటి సాధనచతుష్టయము
 చెలఁగ కభ్యాసంబు చేసినవాఁడు
 శమదమాదులు గల్గి సద్గురుపాద
 కనులంబులే గతి గా నమ్మువాఁడు
 కనులముందఱి పరాంగన నిల్చియున్న
 తను గన్నతల్లిగఁ దలఁచినవాఁడు
 పరులవిత్తము లగునడిన వీక్షించి
 సరగునఁ దనకేలు చాఁచనివాఁడు
 ఎక్కడి సంసార మెక్కడ గల్గు
 నెక్కడ నడఁగు నే నెవ్వ డటంచుఁ
 దనుదాన వెఱకుచుం దనమనంబునను

యని బూని యీశ్వరార్పణము చేయుచును
 విగతసంకల్పుడై విహితకర్తములు
 తగ సల్పుచును భూతదయగలవాఁడు
 సంతతంబును యదృచ్ఛాలాభమునకు
 సంతసింపుచు సాధుజనులతో మైత్రి
 శాంతవర్తనముచే సల్పెడువాఁడు
 శాంతవేత్తల నొక్కసారి వంచించి
 యది దెల్పు మిది దెల్పు మని త్వరపడక
 సదమలుడై ధర్మ మనవరతంబు
 కారణగురుమూర్తి గన్గొన్నలోన
 సారెకు మెలఁగుచు సావి యింకేమి
 శరణంబు లేదు మీచరణద్వయంబు
 శరణంబు నాకు నిశ్చయముగా ననుచుః
 బదరి తా నడుగక భక్తి యేమరక
 చెవటక శుక్రూష నెడువాఁడు
 అవనిలో విద్యకు నర్హుడై యుండు
 నవలసంశయములు నన్నియుం దీరు
 నిటువంటిసద్విద్య నెటుంగనేరకయ
 మటుమాయచే జిక్కి మదమత్తు లైన
 ఘోరాత్మకులువారు గొత్తెలు గాక
 నారి కెక్కడిది జీవన్ముక్తిసుఖము
 అందందుఁ బాపతిర్యగ్గతులతుల

యందు జనింపుచు నడఁగుచు నుండు
 పాలుపొందవటుకొంత పుణ్య వేషంబు
 కలిగి యామనుజుఁడుగాఁ బుట్టి యపుడ
 కనవచ్చు మోక్ష మేగతిన్నెని నిపుడు
 గనలేనివానికిఁ గల్గునే యవల
 నిపు డ్ట్టి సుజ్ఞాన మెటుఁగనివారు
 చుసలాత్తులై మఱి జన్మ జన్మమున
 సానంబు చేసి తత్పారంబు లేని
 కూపాన మఱి మునుంగుచుఁ దేలుచుండు
 రిటువంటిసంసార మెసలారు చుండి
 కలువీరక్షిని దోసి పరమాత్ముఁడైన
 కారణగురు చేరి కడతేరినట్టి
 ధీరమూలముఁ డాదిదేవుఁడై నిల్చి
 కన్నుగఁ దనఘటప్రారబ్ధమునను
 ఎన్నిదినంబు లిం కీధరయందు
 విహరింపుచుండును విశ్వ మంతయును
 సుహిచు మీర వినోదమాత్ముఁడై చూచు
 కలఁపున విధినిషేదము లెంచబోడు
 చెలఁగి తా నొకరిని నేవించబోడు
 భేదవాదులతోడ బిట్టుగఁ దర్క
 వాదము లొడఁడు వదలి దెప్పుదును
 ఎందుఁ జూచినఁ గాని యెటుఁగనివాని

220

చందంబుతోఁ గడు సాత్వికుఁ డగును
 నతులప్రకాశుఁడై యానంద మొందు
 నతఁ డిల నవధూత యనిపించుకొనును
 విలసితముగ బ్రహ్మవేత్తలక్షణము
 తెలిపెద విను మింకఁ దెలుఁగునోతల్లి
 గురుకటాక్షంబున గుఱియందు భ్రమసి
 గురుతరసంసారగోష్ఠియందుండు
 నమలుఁడై తాకిక మనుసరించుకొని
 యమరంగ శత్రుమిత్రాదుల బ్రహ్మ
 భావంబుగాఁ గని పరమతలైక్విక
 భావుఁడై యెపుడు నిర్భరచిత్తుఁ డగుచు
 వాసి నింద్రియముల వ్యాపారములను
 జేసి యడంగును సిద్ధం బటంచు
 పరమాత్ము తా నను భావ మేమనక
 యరుదుగ సంసారి యగు నొకవేళ
 నుప్పొంగి యోగియై యుండు నొక్కతటి
 నెప్పు డెట్లుండుట నెఱుంగంగరాదు
 ఘనమైన రాజయోగప్రకారమునఁ
 దనయభీష్టముగ స్వతంత్రుఁడై మఱలు
 జల మంటనట్టియీ సరణి దీపించు
 నలరు దేహంబున నబ్జపత్రమునఁ
 దనరంగ జలమునఁ దా నంట దెపుడు

మనుజులు కొంద రా మహిమఁ గానకయ
 సంసారియై మనచందంబు నుండి
 హంసస్వరూప మెట్లగును వీఁడంచు
 దూషించుచుందురు దొడరి యారీతి
 దూషించువారికిఁ దొలగక యోగి
 చేసినదక్షిణ్య లేవు నాక్షణమ
 వాసిగఁ గొంద తా వరయోగియందు
 నిలుకడగా భక్తి నిల్పి సంతతము
 వెలయుఁ దద్గుణములు వినిపించు చున్న
 వారికి నాయోగి వాంఛలు లేక
 ధీరుడై చేసినదివ్యపుణ్యములు
 చేరుచు నుండుఁ బ్రసిద్ధంబుగాను
 సారె కీలో కానుసారంబుకొఱకు
 నిర్మలుఁ డగుయోగినేర్పునం జేయు
 కిర్తముల్ రెండుభాగంబులై పోవు
 నతనికి నీరెండు నంట దూహించు
 నతఁడు నిర్విషయుఁ డై యానందమొందు
 అల తొలియవధూత యాబ్రహ్మవేత్త
 పాలుపొందునమయము పొందుచుండునోగి
 అతఁడు విరక్తుఁ డై యడవిలో నున్న
 నితఁడు సంసారియై యింటిలోనున్న
 నెక్కవ తక్కువ లెన్నంగరాదు

తక్కక మోక్ష మిద్దరికిని సమము
పాలుపొంగ నంచితపూర్వజన్మమున
బలముగఁ గేశవోపాసన సి
గురుతప మోక్షంబు కోరినకతన

250

• రువడి గా సుఖస్థారభగతిని
అనున గురుసారి యై ముక్తి నొందె
బరికించి చూడ నస్పరమావధూత
అల పూర్వజన్మంబునందు శంకరుని
చెలంగి యుపాసనచేసి భావమునఁ
గ్రహమున మోక్షము కామించుకతన
రమణీయశైల విరక్తుడై నిల్చి
మోహపాశములను మొదలంటఁ గోసి
సాహసుడై ముక్తి సాధించుకొనియె
నిరువురకును మార్గ మేకమేగాని
ధరఁ దల్లి వినుము భేదము లేదు చూడ
మదిలోన నీ విష్టి మహిమ భావించి
మదికి రమ్యం బైనమార్గముం దుండి
గురుతపముగఁ బంచకోశంబులకును
బరచు నీ వైయున్న భావంబుగనుము
అన విని యాచేవి యాత్మజుఁ జూచి
విను మోక్షరబ్రహ్మ వేదాంతవేద్య.

260

❀ పంచకోశ ప్రకరణము. ❀

పంచకోశంబుల భావముల్ దెలియ
 నంచితంబుగఁ దెల్పు మన నతం డనియె
 విను మంబ యన్నంబు విఖ్యాతి బ్రహ్మ
 మనిశ్చుతియందలి యలరంగఁ బడియెఁ
 గమలాస్తవార్షి కకిరములవలనిఁ
 గమలంబు లుపయించె ఘనసప్తసమితి
 నాయె నయోషధు లన్నమై యొప్పె
 నాయన్న రసము దేహం బయ్యె నిట్లు
 అది మాత్మ యని కొందఱు అంధ్ర దృగ్దృశ్య
 మని సత్య మని నిగమాంతము ల్విలుక
 గాని దేహం బాత్మ గాదు భావించు
 మానిని యీ ప్రాణమయ మాత్మ యంచు
 పదరి కొందఱు మించి పల్కుచుండుదురు
 విదితంబుగా దానివిధము భావింప
 నది సూక్ష్మ దేహంగ మది యస్థిరంబు
 నది మాత్మ యని చూడ నర్హంబు గాదు
 అల మనోమయకోశ మాత్మ యటంచు
 చెలరేగి కొందఱు చెప్పుచుండుదురు
 అది సంశయాత్మకం బది యణుమాత్మ
 మది చంచలము గల్గ నాత్మఁ గాఁబోడు
 అలఘువిజ్ఞానమయ బ్రహ్మ మగుచుఁ

బలుమాలు కొందలు పల్కుచుండుదురు
 దానికి వృత్తి సంతతమును గల్గు
 గాన నావృత్తి యఖండప్రవాహ
 రూప మా నది యాత్మ రూపంబు గాదు
 కాకట్యరహిత నిక్కంబుగ వినుము
 ఆనందమయకోశ మట శంచకంబు
 దానికి నభిమాని తనర మాయావి
 పరగంగ నైంధవో పాధిచే నతఁడు
 కర మొప్పుజగములు గల్పించు నడఁచు
 ధరశుద్ధసత్వప్రధాన మైనదియె
 యిరవొంద మాయను నెసలారఁ దల్లి
 మాయావి యరయ బ్రహ్మం బనుముక్తి
 పాయక కొందలు పల్కుచుండుదురు
 వనజాస్య యద్వైతవాదులమాట
 కనుచుతింక మిథ్య యని తలంచుదురు
 అతఁ డీశ్వరుండు విశ్వైకకారణుడు
 అతులితమాయావి యైన చెట్లనినఁ
 బూని చెప్పెద నది పొందుగఁ దెలియు
 భూనభోతోదముల జలబిందు
 మొగి సదాంతర్బాహ్యముల ప్రతిఫలిత
 మగుచున్నయిటువంటియాకాశ మటుల
 అలఘుచుహాబింబ మాత్మైకై తనరి

వల నొప్పగాను సర్వజ్ఞత్వముఖ్య
 విలసితగుణగణాన్వితుఁ డై నకతన
 నలినలోచన సగుణబ్రహ్మ యనంగ
 నటియింపు చుండు నానావిధంబులను
 నటు గాన నిర్గుణ మని చెప్పరాదు
 మఱి శల్లి విను మన్నమయకోశ మమరఁ
 గర మర్థి నీఘోలకాయమై యొప్పె
 నవ్వలకోశ త్రయంబు భావింప
 నవ్వల సూక్ష్మాంగ మలరారు చూడ
 అలఘుపంచమకోశ మయ్యెఁ గారణము
 తలప మామారూపు తను వయ్యె నట్లు
 ఆమాయ నాత్మజ్ఞు లందు లే దండు
 వామాక్షి సంశయవారితంబుగను
 పరంగఁ జిత్తమును నభస్థలమైన
 సురుచిరం బాశ్రయ శుద్ధవిజ్ఞాన
 పటిమచే నై శ్వర్యభావంబు నొందు
 నట భ్రాంతిచేఁ గల్గినటువంటిమాయ
 సకలాశ్రయబ్రహ్మ సంవిత్తునేత
 నకలంకముగ నష్ట మౌక్షణంబునను
 జననిబుద్ధాబుద్ధజను లిందుఁ గొంద
 అనుమతింపక యుందు రాయుక్తి వినుము
 అలరంగ రజతాని కలభిన్నధర్మ

ములు గల్గి యాభాసమును గల్గె నంచు
తొలినుండి భిన్న సత్తులు గావు విశ్వ
ములకుఁ బరబ్రహ్మ మనియెడువాఁడు
ధరణీస్థుని వేదతత్త్వండుగాని
పరగ మూఢుం డట్లు భావించఁ గలఁడె?
అటువలె నిశ్చయం బందె నీమనము
నిటులైన విశ్వ మేదెసఁ దలంపంగ
మదిలోనఁ దన ననుమానంబు కొంత
కదిసి యున్నందున కల్గె నవ్వేళ
జనని యిష్టలపుచ్చ సద్బ్రహ్మ మనంగ
ననువొందఁ బంచకోశాతీత మయ్యె
నది యసత్యం బన్న ననృతంబు వెలయు
నదియ నీవును నేను నఖిలపశ్యంబు
సచ్చిదానందాబ్ధి సంపూర్ణ మగుచు
నెచ్చక తగ్గక యేకమై యుండు
నది మనం బందెఁ దదన్యభావమున
విదితంబుగాఁ జూచి విశ్వంబు మఱువు
మది యెట్లనిన నీసమాధానమతిని
ముద మొప్పు వినుము నే మొనసి చెప్పెదను
పని బూని వామగుల్బమున నాధార
వనజంబు పీడించి వామేతరంబు
వామాంకతలమున పైపుగ నిడిన

యామహాసీయముక్తాసర మామౌ
 నియ్యాసనంబున నేకచిత్తమున
 నెయ్యంబుతో నిల్చి నిక్కించి నడుము
 దృష్టి నాసాగ్రానఁ దిరముగ నుంచి
 యష్టమదంబుల నడఁచి పిమ్మటను
 ఘటపటాదులమాయగాఁ జూచి యచట
 ఘటిత మైనది సత్తుగాఁ గనుంగొనుము
 ఆసత్తు విస్ఫురణాకార మగుచు
 భాసురచిత్తుగఁ బ్రబలుటఁ దెలిసి
 రహిస్థులసూక్ష్మగారణముల వెలుఁగు
 సహజవస్తువు నేకసరణిగఁ గాంచి
 అరయ ననే కోర్చి యండకోశములు
 వరుస నావరణతత్వముల పన్నిటిని
 హెచ్చుగ నోతల్లి యెలరార వినుము
 సచ్చిదైక్యంబుగ సమరసింపుచును
 అస్తిభాతులచేత నడఁచి వైచుచును
 వస్తుమాత్రం బెల్ల నారూప మంచు
 నారూప మెంచ స్వయంజ్యోతి యేక
 మారూఢి సరణిచే నాత్మగాఁ గనిన
 నాయాత్మ నాదిమథ్యాంతము ల్దొలఁగి
 మాయావిరహితమై మదిభేద ముడుగు
 నప్పుడు ఘనసచ్చిదానందపూర్ణ

మొప్పుగ నీవగుదుర్విలోకముల
 కరమర్థి పుడు జగద్వాసనముల
 దొరకొని మనమందుఁ దోచినగాని
 హస్తభాతులచేత నాత్మగాఁ గనుచు
 నిస్తరంగం బైన నీరథిగిది
 కల లేనినిర్దరగతిని భేదంబు
 తొలగి సంపూర్ణమై తుర్యమా నంచు
 నిర్వికల్పంబున నిశ్చలత్వమున
 సర్వ మంగణమై సత్యమై నిత్య
 శుద్ధబుద్ధవిముక్తి సాంపాదితము
 సిద్ధాంతస్థిమై చెలగుచునుండు
 నోయత్త యచట నేనుండినయపుడ
 నీయాత్మ నర్చించు నిశ్చయంబుగను
 వలనొప్పుఁ దెలియఁగ వలెని యాత్మ
 నలరార నర్చించు సత్త్వచందంబు
 క్రమముగఁ దెల్పె నుత్కృత దీపింప
 నమలమానస యైన యాదేవసహిత
 అలఘుత్వ మైశముక్తాసనమందు
 నలువొందఁ గూర్చుండి నడుము నిక్కించి
 మెడ దృఢంబుగ నిల్పి మిహిరాబ్జరిఫల
 నడరంతఁ గూర్చి నాసాగ్రంబు చేర్చి
 అనునమసద్బోధ యచువహ్నిలోను

జనియంచినట్టి విజ్ఞానదీపంబు
 కరమొప్పు మతియను కరమునం బూని
 చారవంగ హృద్వీధి జొచ్చి శోధించి
 అచ్చటినాళంబు లచ్చటిక్రమము
 లచ్చటిచోద్యంబు లరసి చూచుచును
 చెలువగు దేహ శ్చిమభాగమందు
 నిలిచి వీణానండ నిజమై తనర్చి
 యొనర దీర్ఘాన్తియు నొటపుగ నమరి
 తనుతరంబై బిసతంతుచంగమున
 సురుచిరం బైన ముహున్నంబునంకి
 కరమర్థితో నూర్ధ్వగమనంబుచేతః
 జెన్నలరిచ మేరుశిఖరిపై జేరి
 కన్నచోటున బయల్కలయ భావించి
 నొలయ క్షుడు వెలి చూపులోఁ జూపు
 సలకారఁగాఁ జూచి యట రెండు విడచి
 మహనీయతరవైన మధ్యలక్ష్మమున
 సహజంబుగా నిల్చి సంతసమంది
 నెలపుగ నాత్రి వేణీపంగమమనఁ
 జలన మొందక నిల్చి స్నానంబు చేసి
 లాలితజ్జప్తి కళానూత్రమైన
 లీలనొందెడి చూత్తలింగంబు గాంచి
 అర్చిలి దీపిం నర్చిం దలచి

పేర్నిగల్గిన చతుష్పీడమందుంచి
 అమలమౌ తత్వమస్యాదివాక్యములు
 క్రమముగ మంత్రము ల్లా స్త్యరింపుచును
 బ్రణవం బనెడుఘంటపట్టి వాయించి
 గణనము చేయక కామాదులనెడు
 ఘనవిఘ్న కారిరాక్షససమూహముల
 మునుకొని బలుదూరమునఁ బారఁద్రోలి
 కూర్చితోఁ బూర్వ మాగురుని కర్పించి
 కర్మనిర్తాల్యంబు కడపట ద్రోచి
 అలమట శమదమం బనెడుతోయమున
 నలరు నర్ఘ్యము పాద్య మాచమనంబు
 నలువొప్ప నొసఁగి స్నానంబు చేయించి
 బలమైన సమదృష్టిభావన యనెడు
 పరిశుద్ధసాత్వికాంబరము ధరించి
 యరుదుగ శక్తిత్రయము నొనఁగూర్చి
 తనర యజ్ఞోపవీతంబుగ నిచ్చి
 యనుపమసద్విద్య యనుగంధ మలఁది
 తనభూతదయ నక్షతలుగ ధరించి
 సునయగుణములను నుకృతవాసనలు
 తనరుపుష్పములు సద్భక్తియన్పూజ
 మనమురంజిల్ల సమృతముగఁ జేసి
 రమణీయమగు నంతరంగచతుష్ట

యము ధూపముగనిల్చి యఖిలేంద్రియాది
 ప్రానుదముపేర్చి దీపంబుగ నొసంగి
 యమరినజవతత్వ మగుసుధారసము
 మునుకొని నై వేద్యముగ సమర్పించి
 తనకార నా నందతాంబూలమిచ్చి
 పరగాత్మప్రత్యయప్రభ సముజ్వలము
 పరంగ సువర్ణపుష్పంబుగనిల్చి
 పంచభూతములఁ బంచమంతయును
 పంచార్తులుగ సమర్పణమొప్పజేసి
 అట చిత్తవిశ్రాంతి యనుప్రదక్షిణము
 పటుముదంబునఁ జేసి బ్రహ్మైక్యమనెడి
 ఘననమస్కార ముత్కంఠతోఁజేసి
 తనలోనిపరమాత్మ దాఁ జూడఁగాను
 చూపురూపుననంటి సొరిదిగనట్టి
 చూపురూపైక్యమై సుస్థిరమైన
 ఆత్మలింగము తానయై ప్రకాశించు
 నాత్మానుభవమునం దలరుచుసొక్కి
 మననంబు మఱచియు న్ననుజెందునపుడు
 మొనయ జ్ఞాతృజ్ఞానములు జ్ఞేయమందు
 సుధమై యవివేకగూర్చియంతయును
 రూఢిగ సచ్చిత్సురూపమైనట్టి
 నిర్వాణపదమందు నిండియేకముగ

3:0

నిర్వికల్పంబున నిద్దురఁజెంది
 తానునై కొంతతాఁ దడవుండిలేచి
 మానినీమఃశి సత్కుమారునింగనియె
 జయసర్వభూతాత్మ జయఃరమాత్మ
 జయచిన్తయాకార జయవేదసార
 జయఃకుషవిభంగ జయమహాభింగ
 జయసత్యసంకల్ప జయనిర్వికల్ప
 నీకటాక్షంబున నిర్గుణమంద
 ప్రాకటంబుగ నై కృతభావమొందితిని
 ఆయాత్మలోపల నఖిలవిశ్వంబు
 మాయగనున్నది మైనీడమాడ్కి
 నదిసత్యమన్న మహాద్వైతమందు
 నుదితస్వదంతర మున్నదేతండ్రి
 వ్యావహారికచూత్త నంగీకరించి
 వావిరిరెండని వచియింపవలసె
 గురుతరంబుగఁబూజ గొనెడువాఁ డెచట
 చిరభక్తితోఁబూజ నేయువాఁడెవఁడు
 సరవిఁబూజింపఁ బూజాద్రవ్యమేసి
 అరయఁగ వాఙ్మానసాతీతమగుచు
 సొరిదిగ నిన్నుఁ బ్రస్తుతిచేయుటట్లు
 పురుడించుసర్వప్రపూర్ణమా నిన్నుఁ
 జెలఁగి యువాహన చేయుటయెట్లు

తలచు సర్వమున కాధారమానీకు
 విహితాసనంబు గావించుటయెట్లు
 మహితగుణంబును మఱియుండునీకుఁ
 దనరార నర్హ్యపాద్యములిచ్చు పెట్లు
 మొనసి సత్పరిశుద్ధముగ నుండునీకు
 నలరార నాచమనాదుల యెట్లు
 మలినంబులేక నిర్మలముగ నెప్పు
 వెలుగుచుండెడు నీకు వేఱతోయమునఁ
 జెలుపుగ స్నానంబు నేయించు పెట్లు
 కొమర్కొప్ప విశ్వాసుకుండవైన నీకు
 నమరంగ నొకవస్త్ర మర్పించు పెట్లు
 మొనయఁగఁ గులగోత్రములు లేనినీకుఁ
 దనర యజ్ఞోఃవీతము లిచ్చు పెట్లు
 పాలుపొంద నివయవంబులు లేనినీకు
 వలనొప్ప భూషణావళిఁ దాల్చు పెట్లు
 అనఘ నిర్లిప్తఁడ వై యున్న నీకు
 ముసు గుసుమార్చనంబును జేయు పెట్లు
 సలలిత గుణనిరంజకుండవౌ నీకు
 నెలమిగ ధూపంబు లిచ్చుటయెట్లు
 వసజాత్తచంద్రపావకులరూఁముల
 నొసరెడు దీపంబు నొసఁగుటయెట్లు
 పాలుపార నిత్యతృప్తుఁడవైన నీకు

370

350

నలరంగ నై వేద్య మర్పించు టెట్లు
 మొనసి సదానందమునఁ జొక్కసీకుఁ
 గొనకొని విడెము మక్కువనిచ్చు టెట్లు
 మురువగు నాద్యంతములు లేనిసీకుఁ
 బరువడి మంత్రపుష్పము నిచ్చు టెట్లు
 సునిశితస్వప్రకాశుఁడవై నసీకు
 నొనర సీరాజన మొసంగుటయెట్లు
 అనిశ మనంగుఁడ వొసీకు భక్తి
 మొనసి ప్రదక్షణమును జేయు టెట్లు
 వారక యద్వైత వస్తువొసీకుఁ
 జేరి ప్రణామంబు చేయుటయెట్లు
 సారస్వతుల కగోచరమైననిచ్చు
 ధీరత్వముగ వినుతించుటయెట్లు
 పాలుపొంద నిశ్చి త్తముగ నుండునదియె
 నెలవుగ నిన్ను ధ్యానించు క్రమంబు
 ఊరక నిష్క్రియ నుండుచందంబె
 భూరిభక్తిని నిచ్చుఁ బూజించువిధము
 ఘననిశ్చలత్వంబు గల్గియుండినదె
 యొనరప్రదక్షణం బొనరించునరణి
 నలరు సోహంభావ మందునిల్చినదె
 చెలఁగి ప్రణామంబు నేయుభావంబు
 మొనయు నాత్మజ్ఞానమున నేకనిష్ఠ

నొసరుసంకీర్తన మొనరించురీతి
 ఋషిపూర్వభావసంఘద గల్గినదియ
 రక్షణమంత్రజపంబు సేయుగతి
 అలకార నెచ్చడు కృత్యాకృత్యములను
 వెలియక మరచుట దివ్యశమంబు
 అంతియకాని మహాబ్రహ్మమందు
 వింతగభావంబు వేతేమిలేదు
 మతియున్న దదియున్నమాడ్కిఁ గన్పట్టు
 మతివోవ నదివోవు మాయమాయగనె
 అతులిత బ్రహ్మమం దాకలంకంబు
 సతమానె చూడ వసంతకాలాన
 నతులితంబుగనుండు నబ్జాపుకరణి
 వింతిన్ర కాశింపు వింతగనందుఁ
 బెదరెడి మటునురీచికచూచి జలము
 కవలుచున్నది గ్రోలగావలెనంచు
 భ్రాంతిచే మృగములు పరువెత్తుకొంచు
 నెంతదూరమువోవ నెదురుగజలము
 కదలివోవుచునుండు కైవడిగాను
 మనికి దృగ్వాప్యపారమహిమ లోఁదోఁచుఁ
 గాని లేదనెడి నిక్కముదోఁచవోదు
 గానఁ దద్భ్రాంతిలే గడఁ గనలేక
 సుడివడితరిగించు సుడిగుంతరీలిఁ

గడఁగానరాని యఖండాత్మకాంతి
 అతిశయంబునఁదోచు నఖిలప్రపంచ
 మతిసత్యమై యుండునట్లుండుగనుక
 జనులీప్రపంచ మసత్యమటంచు
 గనుకంటభావించి కడఁగానలేక
 సతతంబు నీప్రపంచము నిత్యమంచు
 నెంతకాలంబున్న నెదురుగజలము
 గనుపించుచుండును గానియా లేమి
 గనుపించు దీకర్త కాండంబు చూడఁ
 గావున నీకర్త కాండచే బుట్టి
 వోవుచుందురు ముక్తి పొందంగలేక
 ఘనతఃసుజ్ఞానకాండను సత్తుఁ
 గనినధన్యులకు మోక్షంబుసిద్ధించు
 పరగరజ్ఞువుఘణిపగిది తొల్తదగి
 యరసిచూచినవెక్క నది లేనిమాడ్కిఁ
 బరమాత్మయందీ ప్రపంచంబుమొదలు
 తెఱఁగొప్పుచుండు నీతీరున నెప్పుడు
 పావనసుజ్ఞానపతిమచే దాని
 భావించిచూడఁగ భగ్నమైపోవు
 ఇట్టిమిథ్యాభావ మెఱుగువిశ్వంబు
 షట్టుగ నిరతమీ బ్రహ్మంబునందు
 నున్నదియనికొంద తొనరభాషింతు

రున్నదిసత్తైన నున్నదేజగము
 తాను దాననుదాని తలచినంతటను
 నేను నేననువాడు నీరసబయ్యె
 నేనెవ్వడోయని నేనుభావించి
 నేనుగా కటుమున్నె నేనుదానయ్యె
 నేను తానై కృష్ణమై నిలిచిమాడంగ
 నేనుదాననరాని నేనునేనైతి
 లలినెంచసలిలము లవణమైయుండి
 సలిలంబులోఁబడి సలిలమాకరిణి
 నాబ్రహ్మమీశీవుఁ డనిపించి పిదప
 నాబ్రహ్మమునుబొంది యనియుఁదానయ్యె
 మొనసి పరబ్రహ్మమును నేనుగంటి
 ననుమాటలేభ్రాంతి యదియెట్టులనినఁ
 దనముఖంబెవఁడైన దర్పణముందుఁ
 గనిదర్పణముదీసి కడనుంచినపు
 మునుదాను దర్పణమును జూచుచున్న
 తనప్రతిబింబంబు తనలోనఁగలయు
 నలరంగఁ బరమాత్ముఁ డాబుద్ధియందుఁ
 జెలువొంద బ్రతిఫలించినతన్మదాను
 కనుచున్నతటిబుద్ధి గరిగివోవగునె
 తనప్రతిబింబమై తనమాడ్కినుండు
 జీవుండు తనయందుఁ జెందుటకాని

జీవుండు తన్నుఁజూచిన నెందుఁగలదు
ముఖదర్పణంబులో మొనసిబింబంబు
ముఖము లా ననిజూచి ముదమందుఁగాని
ముఖముకై వడి నద్దమునఁ గానఁబడును
ముఖముసత్యంబైన ముఖము గన్గొనునె?
అలబుద్ధిచూపునా యభవుండటంచు
పలికినజడమది భావింలేదు

గనులద్దమునుజూచుఁ గానియద్దంబు
కనులఁజూచుటలేదుగద పరికిం
నెలమినద్దములేక యీక్షణయుగము
వెలయఁగఁ దనుదాను వీక్షింపఁగలదె?

430

కనుదోయిఁ దనుదాను గనిసంతసింప
దనరనద్దంబు సాధనముగనుండు
నారీతిపరమాత్ముఁ డాత్మప్రకాశ
మారూఢిఁగాఁ జూడ నమరుచు బుద్ధి
అల సారసాధన మైయుండుఁగాని
యలరుభావాతీత మైన బ్రహ్మమును
గనెడుసాధనమెందుఁ గలదెన్న టికిని
గనుచుండునదె సాక్షిగాసంతసంబు
పరిపూర్ణతరమగు బ్రహ్మైక్యమునకు
సరవిగనొకదిక్కు చను లేలయెలమి
అలరుచవిద్యాదు లనెడునుసాధు

లలరారనశియించు నాక్షణమందె
 యుండెడుచేతనే యుండుపూర్ణముగ
 నుండెడుబ్రహ్మమం దూరకేకలయు
 సరవిమైనుండును సాదృశ్యమొకటి
 వెఱపుగనీకునే విన్నవించెదను
 ఘటముభిన్నంబైన ఘటపటాకాశ
 మటగగనంబున మఱియుండుంగలసి
 ఆమతంబడంగిన నామతాకాశ
 మామతాకాశము నందుండిగలయు
 నారీతిగానట్టు లైనపిండాండ
 కారణవిద్య దగ్ధంబయివోవు
 సొరిదిగాకుండిన చోటనయుండి
 సరగునజీవుఁ డీశ్వరునిలోఁగలయు
 నారీతిగా దివ్యమగుశుభకాండ
 కారణమగుమాయ క్రమమదెముందె
 కప్పరంబునుగాల్పుఁ గిడపటదాను
 నుప్పరంబున వోవుచుండినరీతి
 అలవిద్యతుదకు మహాబ్రహ్మమంది
 వెలిఁగిలయంబొంది వేఱతాలేక
 గానగు నావిద్య గల్గినయపుడ
 పూనిప్రపంచబుద్ధుడ మొండులేదు
 అంతట యిదిమిథ్య యనరాని యెఱుక

వింతయొక్కటిలేక వెల్లుచునుండు
 నటువంటి బ్రహ్మమేనైతి కలరిక
 మెట్టులైనజనియింప దిదినిశ్చయంబు
 బట్టబైటను మోక్షదమిట్లుదనరు
 నెట్టులఁగనుగొందు తీబ్రహ్మవిద్య
 అప్పుడాకపిలాఖ్యుఁ డాదేవవలాతి
 నొప్పుగఁగన్గొని యొగినిట్టులనియె
 జననిరో బహుజన్తసంస్కారమహిమ
 ఘనతరమైయుండె గనుకశీఘ్రముగ
 పరమనిర్గుణపర బ్రహ్మైక్యభావ
 మరుదుగఁబొందితి వంతియచాల
 నందఱుకిదిలభ్య మైనప్రపంచ
 మెందుండునటమీఁద నెసలారతల్లి
 అనువుగనెపుడున్న యదిలేనిదంచు
 నెనకలరీతి లేనిది యున్నదంచు
 బలముగభావించు ప్రాకృతజనము
 వలనవిశ్వంబట్లు వర్తింపుచుండు
 నొనరంగ వారులేకుండినమాయ
 కునికి యొక్కడలేక యూరకపోవు
 దానికియు క్క మాత్తజ్ఞానవిద్య
 గానతద్విద్య నిక్కముగుప్త మగుచు
 వరఃప్రతరీతి వర్తింపుచుండు

కరమొప్పుచుంగర్చ కాంధాదులెల్ల
 సామాన్యగణికాళి సరణినటించు
 కామయుక్తులకుభోగముల నొసంగు
 ఆభోగములరోసి నటువంటిఘనుల
 చేభగ్నమగుదాని చిత్రమంతయును
 అటమీఁదఁదానాత్మ ననెడునిశ్చయము
 దిటవుగఁ గల్గుసందేహంబు తలఁగు
 నంతట పరిపూర్ణమై తానువెల్లు
 నింతంతకీకర్త మెఱుంగంగ రాదు
 సులభంబుగల్గునీ సుజ్ఞానవిద్య
 సులభకాఠిన్యవిస్ఫురణ మెట్లనిన
 నేనునేనని ఁండి నిండినదెఱుక
 నేననిసులభమా నెఱిఁగిహంకృతిని
 నేననఁగఠినమా నిశ్చయమందుఁ
 గాన నీబంధమోక్షంబులు రెండు
 వలనొప్పఁగలవని వచియింపవలసె
 నలకంటఁగని నిశ్చయంబుభావించి
 ఆబంధమోక్షంబు లభ్రముల్లాని
 యాబంధమోక్షంబు లాత్మకెక్కడిది
 నిత్యముక్తుఁడాత్మ నిర్గుణుండనెడి
 సత్యమూహించిన సంకల్పమేది
 ప్రాకటముగనిట్టి భావనిశ్చయము

నీకులభ్యంబయ్యె నెఱిగన్నతల్లి
 ఇరువుగమఱియు నింకెన్నిచెప్పినను
 నిరుపమానందమా నిశ్చలమొకటి
 పరగనీనిశ్చయ భావంబుచేత
 నరయకపరమాత్మ నంచుభావించు
 భానుప్రకాశమంబరమెల్ల నిండి
 పూనియుండియును సద్భూరికాంతియొగి
 స్ఫుటముగఁగనరాక భూవృక్షశైల
 ఘటపటాద్యాకార ఘనయావెలుంగు
 సరణిఁబరాత్ముఁ డాసనముననుండి
 కరణాదులందుం బ్రకాశించుచుండు
 సంతతం పీఠహస్యముభావమందుఁ
 జింతింపుచుండు సుస్థిరముగ జనని
 ఇలభానుఁడస్తాద్రి కేగినవేళ
 కళలవెల్లుఁ దక్కకజాలమెల్ల
 అమరనాతనియందు ననువొందుచూడ్కి
 నమనస్కమున నడఁగావిశ్వమెల్ల
 గనుక యీయమనస్కు ఘనుతరాభ్యాస
 మున నీవు పరిపూర్ణముగ నిండియుండు
 మానసమున వేంకమాంబికరచిత
 మైననట్టి రాజయోగామృతసార

మందెన్నఁగాఁ దృతీయప్రకరణము
 పొందుగఁ దఱికుండపురిధాముఁ డైన
 వీరనృసింహుఁడు వెలయఁగై కొనియె
 ధారుణి నాచంద్రతారార్కముగను

రాజయోగసారము తృతీయప్రకరణము

సంపూర్ణము.

ఆంధ్రగ్రంథములు.

శాస్త్రము

పద్యకావ్యము.

ప్రతి 1-కి రు. ఆ

అచ్చ తెనుగురామాయణము, శుద్ధప్రతి . .	1	4
అడవినుల్లెలు, ఎనమండ్ర నారాయణమూర్తిగారిది	0	8
అధ్యాత్మరామాయణము, క్రొత్తకూర్పు	1	8
అనంతునిఛందము, ఛందోదర్పణము . . .	0	14
అనిరుద్ధచరిత్రము, కనుపర్తి అబ్బయ్యామాత్యప్రణీతము	0	8
అప్పకవీయము, స్త్రీగిడుగు రామమూర్తి పంతులుగారి విగుర్చతో నున్నది . . .	2	8
అంబరీషోపాఖ్యానము, సటిక (భాగవతము)	0	4
ఆముక్తమాల్యద, వావిళ్ల. రామస్వామికౌస్తీగారి వ్యాస ముతో మేలుకాగితములమీఁద చక్కఁగ నురల ముద్రింపబడినది. . .	3	0
ఆంజనేయదండకము, హనుమద్దండకము . . .	0	2
ఆంధ్రభాగవతము, పోశనామాత్యప్రణీతము, ఇది వఱకు ముద్రితమైన ప్రతులకన్న అన్నివిధముల బా గుగనున్నది . . .	5	8
డిటో అత్యుత్తమప్రతి, రెండుసంపుటములు	7	8
డిటో 3 సంపుటములు . . .	9	0
ఆంధ్రభాషాభూషణము . . .	0	2
ఆంధ్రభాషార్ణవము, అట్టలైందు . . .	0	12
,, కాలికొలైందు . . .	1	2

శ్రీ గుడాంధ్ర భారతము-పద్య కావ్యము:—

అనేకవ్రాత ప్రతుల సహాయమున చిరకాలమునుండి
సంపూర్ణ పరిశ్రమముతోఁ బరిష్కరింపఁబడినది.
మేలుకాగితములపై స్ఫుటముగ అచ్చొత్తించి
మంచి కాలికోబైండు చేయఁబడియున్నది.

7 సంపుటముల ప్రతి	...	14	0
3 సంపుటముల ప్రతి	...	13	0
ఆది సభాపర్వములుగల సంపుటము	...	2	0
ఆరణ్యపర్వము	..	2	0
విరాటోద్యోగపర్వములు	..	2	0
భీష్మద్రోణపర్వములు	..	2	0
కర్ణశల్య సౌప్తిక స్త్రీ పర్వములు	..	2	0
అనుకాసనిక, అశ్వమేధ, ఆశ్రమవాస, మాసల, మహాప్రస్థానిక, స్వర్గారోహణపర్వములుగల సం పుటము	...	2	0
ఆదిపంచకము, ఒకటేసంపుటము	...	5	8
యుద్ధపంచకము, స్త్రీ పర్వము	...	3	12
కాంతిసప్తము	..	3	12
ఆదిపర్వముమాత్రము, పెద్దచ్చు, చిన్ననైజు	...	1	8
ఆంధ్ర భారతవిమర్శనము, మల్లాది సూర్యచారాయణ కాస్త్రీది	...	0	8
ఆనందరంగ రాట్నందము, కాలికోబైండు	...	1	8
ఆంధ్ర శ్రీమద్రామాయణము, కావ్యస్మృతితీర్థ జనమంచి శేషాద్రి శర్మ కృతము, 3 సంపుటములు	...	12	0
డిటో 7 సంపుటములు	...	14	0
ఆంధ్ర నామసంగ్రహము, ఆంధ్ర నామశేషము, సాం బనిఘంటువు-టీకానుక్రమణికాసహితము, కాలికో	1	0	

ఆంధ్ర చంద్రాలోకము, సటీక	...	0
ఉత్తరరామాయణము, కంకంటి పాపరాజప్రణీతము, చక్కనిమూర్పు, గిల్లుబెండు	...	2
ఉత్తరహరివంశము, నాచన సోమనాథకృతము		1
కవిసంశయవిశ్లేషము, అడిదము సూరకవిది		0
కవికర్త సాయనము (మాంధాచరీత్ర) కార్తిక		1
కళాస్థానోపయము, దళిపరి కాగితములు		2
కాశీఖండము, చక్కనిస్త్రీతకూర్పు	..	
కుచేలోపాఖ్యానము, సటీక, (భాగవతము)		0
డిటో గట్టుప్రభుకృతము		0
కృష్ణరాయవిజయము, కుమార ధూర్జటికృతము		0
గజేంద్రమోక్షము, సటీక, చక్కనిమూర్పు	...	0
గద్యపద్యసంగ్రహము	...	0
గరుడాచలము, యశగానము, పెద్దచ్చు		
గోసీనాథరామాయణము, 2 సంపుటములు, శ్రీమద్రా		
మాయణమునకు సరియైనపద్యము, కవనము మిక్కిలి		
సాంపు; సీతక అతివిపులము	..	
చాటుపద్యమణిమంజరి, క్రొత్తకూర్పు, ప్రగమభాగము		1
డిటో రెండవభాగము, సాధారణప్రతి	..	1
డిటో మేలుప్రతి, శ్లోక కాగితములది	...	1
తెలుగుసమస్యలు	...	0
దశకుమారచరిత్రము, పద్యకావ్యము, కేతనకవికృతము		1
దశావతారచరిత్ర, నూతనముద్రితము	...	2
దసరాపద్యములు	...	0

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్.

292, ఎన్ స్టేట్, చెన్నపురి త.

